

Regd.No. TRP / 123 / 2018 - 20 September 2018 Rs.10/- R.No.8139/63

Date of Publication 26-08-2018, Permitted to post : 29th, 30th every month.

విష్ణు వినాశకుడు - వినాయకుడు

ఈ పేజీ స్థల దాతలు

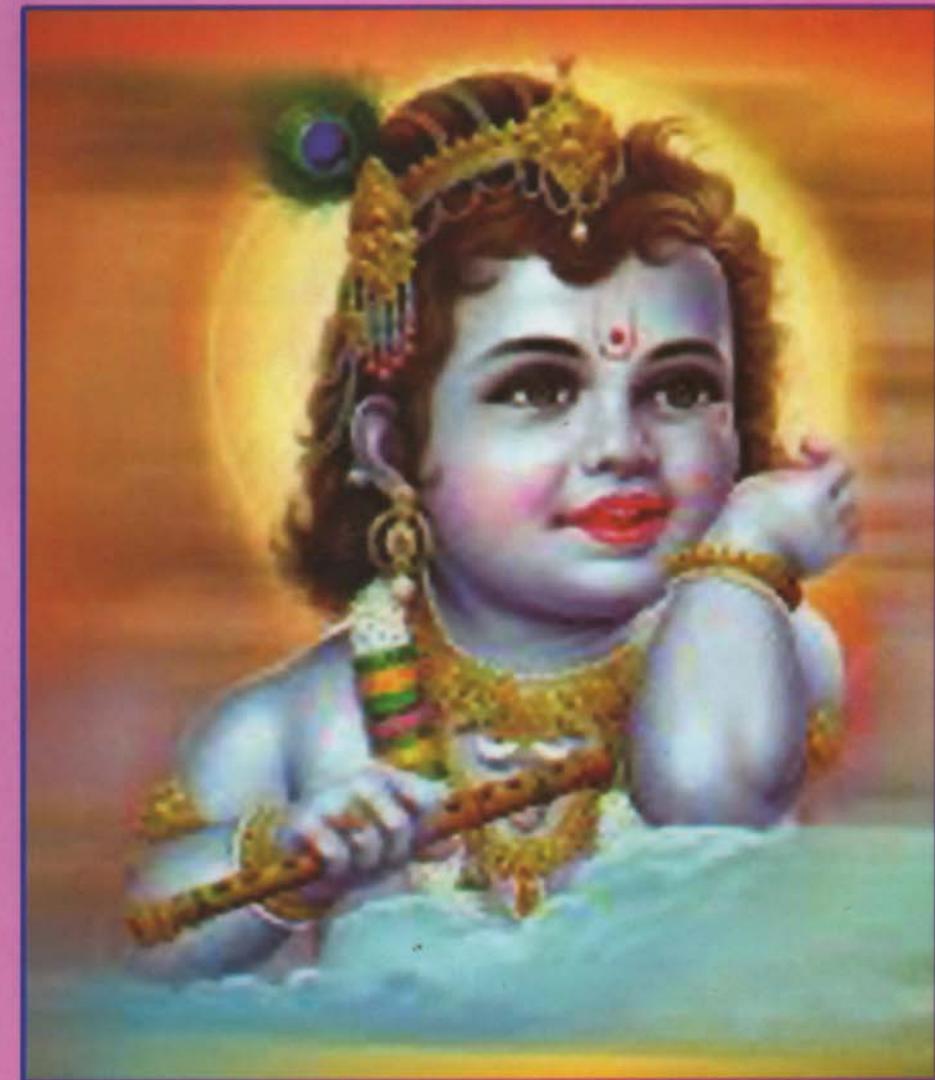
సుభద్రా చారిటబుల్ ట్రస్టు

హైదరాబాద్, తెలంగాణ రాష్ట్రం

వేదాంతభేట

సెప్టెంబరు 2018

రూ. 10/-

ವೇದಾಂತಬೇರಿ

సంస్కారకులు : శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాఘ్రంథానందగిలి స్వాములవారు

సంపుటము: 51 సెప్టెంబరు 2018 సంచిక: 09

సంపాదకులు
శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు
సంపాదక మండలి
శ్రీ సంపూర్ణానందగిరి స్వాములవారు
శ్రీవిజయానంద బ్రహ్మచారి
కె.తిఱ్పర్

డాక్టర్ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, శిరీషుపణి, ఎం.ఎ.,
డాక్టర్ కె.సర్వోత్తమరావు, ఎం.ఎ., పి.హాచ్.డి.,

ಶಾಶ್ವತ ಪೋಪುಕ ಚಂದ್ರಾ ರೂ. 1500/- ಅಂತಹುಗಿಂಚಿ

సంవత్సర చందా రూ. 100/-లు, విడి సంచిక రూ. 10/-లు విదేశాలకు సంవత్సర చందా (ఎయిర్ మెయిలు) 20 డాలరు

చందా పంపవలసిన అడ్డను :
 చందాదారులు ఉత్తర
 ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందా
 రంబరు తప్పక శాయివలెను.

**Printed & Published by Sri Vidyaswarupanandagiri swami on behalf of
Sri Sukabrahma Ashramam and Printed by B.Viswanadham at C.N. Printer,
TIRUPATI, Andhra Pradesh; Published at Sri Sukabramhasramam, Swami
Vidyaprakashananda Nagar, Sri Sukabramhasramam Post,
Srikalahasti-517 640, Chittoor Dist., Andhra Pradesh.
Editor : SRI VIDYASWARUPANANDA GIRI SWAMI**

వేదాంతభ్య

అనుష్ఠాన వేదాన్మాని భోధించు మానవత్తిక

సంపుటము : 51

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು 2018

సంచిక : 09

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାଁନ୍ଧୀ

01. ప్రార్థన	- 05
02. జరామరణ మోక్షము-శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు	- 06
03. రాజయోగం - ఆరు పారాలు - శ్రీ స్వామి వివేకానంద	- 12
04. సద్గురు బోధ - శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు	- 15
05. అహింసా పరమో ధర్మః - శ్రీ సంపూర్ణానందగిరి స్వాములవారు	- 18
06. శ్రీ మలయాళస్వామి జీవిత విశేషాలు - 11
- డా॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య	- 22
07. ఉద్ధవగీత - పరతత్త్వశయం - యేలేశ్వరపు హనుమరామకృష్ణ - 25	
08. పెద్దల పండుగే మహాలయం - డా॥ కె.వి.రాజేంద్రప్రసాద్ - 31	
09. శ్రీ మదాంధ్ర మహాభాగవతము వచనానువాదం -ద్వితీయస్కూంధం
- ఆచార్య జక్కుపూడి మనిరత్నం	- 36
10. రక్షాబంధన్	- 40
11. వారలు	- 42

ముఖ్యచిత్రం

జగద్దరు శ్రీకృష్ణని బాల్య దివ్య రూపము
2-9-2018వ తేది కృష్ణాప్రమి

13-9-2018 తేది వినాయక చవితి

21-9-2018వ తేది కేరళలో ఓనం పండుగ

21-9-2018 తేది వామన జయని

ఇందులోని వ్యాసముల భావములకు వ్యాస రచయితలే బాధ్యతలు

ప్రార్థన

ఓమ్ కృష్ణం కమలపత్రాక్షం పుణ్యశ్రవణ కీర్తనమ్ ।
వాసుదేవం జగద్యోనిం నౌమి నారాయణం హరిమ్ ॥

ఓమ్ ప్రపన్చ పారిజాతాయ తోత్రవేత్తైకపాణయే ।
జ్ఞానముద్రాయ కృష్ణయ గీతామృతమహే నమః ॥

ఓమ్ వసుదేవసుతం దేవం కంసచాణార మర్దనమ్ ।
దేవకీ పరమానందం కృష్ణం వస్తే జగద్గురుమ్ ॥

గోపాలం భూలీలా విగ్రహ గోపాలం కులగోపాలం
గోపీ ఫేలన గోవర్ధన ధృతి లీలాలాలిత గోపాలమ్ ।
గోభిర్మిగదిత గోవిష్టముట నామానం బహునామానం
గోపీగోచరమారం ప్రణమత గోవిష్టం పరమానమ్ ॥

* * * * *

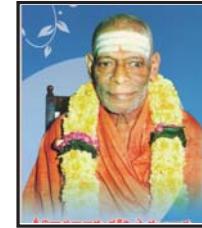
ఓమ్ సింధూరవర్ణం ద్విభుజం గణేశం
లంబోదరం పద్మరక్ష నివిష్టమ్ ।
బ్రిహ్మదిదేవై: పరిసేవ్యమానం
సిద్ధాయుతం తం ప్రణమామి దేవమ్ ॥

సృష్టోదో బ్రహ్మాణా సమ్యగ్నుజితో గణనాయకః ।
స దేవః పార్వతీపుత్రః బుణనాశం కరోతు మే ॥

దేవై: సముద్ర మథన ప్రారంభే చ ప్రపూజితః ।
స దేవః పార్వతీపుత్రః బుణనాశం కరోతు మే ॥

భాస్కరేణ గణేశానః పూజితః ఛవిసిద్ధయే ।
స దేవః పార్వతీపుత్రః బుణనాశం కరోతు మే ॥

శశినా కాంతివృద్ధర్థం పూజితో గణనాయకః ।
స దేవః పార్వతీపుత్రః బుణనాశం కరోతు మే ॥

జరామురణ మోక్షము

- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

రోగగ్రస్తుని, ముసలివానిని, మరణించినవానిని ముగ్గురిని చూచి బుద్ధునకు సంసారముపై రోత జనించెను. ప్రతివానికిని భయంకరమగు ఆ మూడవస్తులు ఏనాటికైనను దాపురించగలవు. కావున వానిని దాటివేసి వానిని జయించి శాశ్వత సుఖము, అవిచ్ఛిన్న ఆనందము, జన్మరాహిత్యము ఏ ప్రకారము లభింపగలవని యతడు తీవ్రముగ ఆలోచించి, దీర్ఘముగ పర్యాలోచించి, నిర్వాణ పదవికి మార్గమును కనుగొనెను. మనస్సు నందలి మాలిన్యమును బోగాట్టి పవిత్రాచరణ గలవారై, ఇంద్రియములను అదుపులోనుంచుకొని, వాసనా క్షయమునవలంబించి నిష్పల్యముగు ఆ మనస్సును అధిష్టానముగు ఆత్మయందు లయింపజేయుటయే నిర్వాణరూప మోక్షమునకు ఏకైక మార్గము. కాబట్టి దుఃఖ రాహిత్యమును, శాశ్వతానందరూప కైవల్యమును బదయగోరువారు తమ యంతః కరణమును శుద్ధమెనర్చుకొని, దీర్ఘదర్శులై, తమ భవిష్య చ్ఛేయమును గూర్చి ఇప్పడే యోచనచేయుచు, తీవ్రతర సాధనపరులై మెలగవలసి యుందురు. సాధనలు గావించుటకు బాల్య, యౌవనములే సరియైన నమయములు. వార్ధక్యమునందు అనేక ప్రతిబంధనములు ఎదురగుచుండును. కాబట్టి సాధన చక్కగా జరుగుటకు వీలుండదు. కాబట్టి విజ్ఞాడగువాడు తన జీవిత వసంతమందే ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు ఉపక్రమించుట ఉత్తమము. వార్ధక్యము వఱకు వానిని వాయిదా వేయరాదు.

ముసలితనము ఒక పెద్దపులి వంటిది. అది మానవునిపై బడి బాధించుటకు సిద్ధముగ నుండును. అది సమాపమునకు రాకపూర్వమే తాను చేయవలసిన పరమార్థ సాధనలను మనజుడు త్వరితముగ

పూర్తిచేయుట మంచిది. వార్ధక్యమును తప్పించుకొనుటకు ఎవరికిని వీలుపడదు. దేహము ధరించిన ప్రతివాడును బాల్య, యౌవన, వార్ధక్య మరణములను అనుభవించియే తీరవలెను. ఇది దేహధర్మము. కాబట్టి తప్పించుకొనుటకు వీలుకాని ఆపద ఎదురుగా నున్నపుడు అది రాకపూర్వమే విజ్ఞాడు ఆత్మజ్యేయమునకై పాటుబడుట ఉత్తమము.

పృథ్వీప్యము దాపరించినపుడు శరీరము తన జవసత్యమును గోల్ఫీవును. ఇంద్రియములు పట్టు తప్పిపోవును. జ్ఞాపకశక్తి మందగించును. తుడకు కూర్చొనుటకు గాని, నడచుటకుగాని శక్తి యుండదు. ఏ కొంచెము దూరము నడవవలసివచ్చినను మూడవ కాలు (కళ్ళ) యొక్క సహాయము గైకొనవలసివచ్చును. భర్తృహరి వార్ధక్యమును గూర్చి ఈ క్రింది విధముగచక్కగ చిత్రణ చేసెను.

గాత్రం సంకుచితం గతిర్విగళితా భ్రష్టా చ దన్తావళిః

దృష్టిర్వశ్యతి వర్ధతే బధిరతా వక్తంచ లాలాయతే

వాక్యంనాదియతే చ బాధ్వవజనో భార్య నశ్శుష్టతే

హో కష్టం పురుషస్య జీర్ణవయసఃపుత్రో ఽ ప్యమిత్రాయతే.

‘వార్ధక్యము దాపరించినపుడు శరీరము ముడుతలు పడిపోవును. నడక తొట్టుపడును. పళ్ళు ఊడిపోవును. చూపు మందగించును. చెవుడు అధికమగును. నోటి నుండి చొంగ కారును. ఇంటివారు, బంధువులు చెప్పిన మాట వినరు. భార్య పరిచర్య చేయదు. స్వంత కుమారుడును తిరగబడును. ఆహో! ముసలివాని పరిస్థితి ఎంత కష్టము !’

కాబట్టి ముసలితనము జీవునకు ఒక బాధాకరమైన అవస్థయే యగును. ఆ వార్ధక్యమునందు ఆసనము వేసికొని కూర్చొని ధ్యానము సల్పుడమా యనిన కాళ్ళు పట్టుకొని పోవును. భగవదీత, ఉపనిషత్తులు, భారత, భాగవత రామాయణములు చదువుడమా యనిన కంటికి చత్వారము వచ్చుటచే చూపు ఆనదు. హరికథలు, వేదాంతోపన్యాసములు వినుడా

మంటే చెవుడు వలన అది సాధ్యము కాదు. గీతాశ్లోకములు, ఉపనిషద్వాక్యములు కంఠస్థము చేయుదమా యనిన జ్ఞాపకశక్తి మందగించుటచే వీలుపడదు. ఇట్టి పరిస్థితిలో ఇక తరించుటకు వార్ధక్యమున యత్నము చేయుటెట్లు? కావున మోక్షకాంక్షి బాల్య యౌవనములందే పరమార్థ సాధనలను పూర్తిగావించుకొనుట శైయస్కరము.

జరాదర్పిత పన్ధానం ప్రచండవ్యాధిసైనికమ్

మృత్యుశత్రురథిష్టో ఽ సి త్రాతారం కిం నపశ్యసి.

పృథ్వీప్యము యోధుడు ముందు దారిచూపుచుండ, భయంకర వ్యాధులను సైనికులతో గూడి మృత్యువును శత్రువు నీపై దండెత్తుటకు వచ్చుచున్నాడు. రక్షకుడగు భగవంతుని ఏల ఆశ్రయింపకున్నాపు? అని మహానీయులు పోచ్చరిక చేయుచున్నారు.

‘జరామరణ మోక్షాయ మామాశ్రిత్య యతన్ని యే’

అని గీతయందు భగవానుడు తెలిపిన విధముగ శాశ్వతమగు పరమాత్మ నాశ్రయించినవాడు వార్ధక్యమును, మృత్యువును అవలీలగ జయించివేయగలడు. తన జీవితమునందు ఎంత శీఘ్రముగ కార్యమును నెరవేర్చుకొనిన అంత మంచిది. ముసలితనము రాకపూర్వమే ఇక్కార్యమును సాధించివేయవలయును.

దంతంబుల్ పడనప్పుడే తనువునందారూఢి యున్నప్పుడే

కాంతాసంఘము రోయనప్పుడే జరాక్రాంతంబుగానున్నప్పుడే

వింతల్నేని జరించనప్పుడే కురుత్వైల్వైలగానప్పుడే

చింతింపన్వలే నీ పదాంబుజములన్ శ్రీకాళహస్తిష్వరా !

అని ధూర్జటి మానవ కర్తవ్యమునుగూర్చి చక్కగ ప్రబోధించెను. దైవకార్యమును జీవితపసంతమున ఆచరింపక, తరువాత తరువాత అని

వాయిదా వేయుచు మించేషములను లెక్కించుచుపోవువారు, అలసత్యమునకు అవకాశమిచ్చువారు, ఇల్లు కాలిపోవుచుండ బావి త్రప్పు వంటివారే యగుదురు. మతియు యొవనకాల జవనత్యమును, శక్తి సామర్థ్యములను కామాది రాక్షసులకు ధారబోసి, ముసలితనమున పరమార్థ సాధనలకు గడంగువాడు అశక్తత కారణమువే ఆయా సాధనలను పరిపూర్ణముగ నెరవేర్జాలకుండును. కావున బాల్యయొవనములే ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు సరియైన సమయములు. వానిని వృధా చేయరాదు. ముముక్షువగు వాడు వృద్ధావ్యమున జీవునకు సంభవింపనున్న ప్రతిబంధకములను ముందుగనే వక్కగ యోచించి, ఆ ప్రమాదము దాపురించక పూర్వమే జవతప ధ్యాన విచారణాది సాధనలను త్వరితముగ సాధించివైభగవత్పుపకు పాత్రుడై ఈ జీవితమందే ఆత్మసాక్షాత్కారమును బడయవలయును.

అయుషః క్షణ ఏకో ఽపి సర్వరత్నేర్ లభ్యతే సియతే తద్వాధా యేన ప్రమాదస్సమహానవశో

అయుర్దాయములో గడచిపోయిన ఒక్కక్షణమును ఎన్ని రత్నములు వెచ్చించినను తిరిగి పడయలేరు. అట్టి అమూల్య సమయమును ఎవరు వేరుముగ గడపివేయుదురో, ఆత్మానేషణకై వినియోగింపక ప్రాపంచిక విషయ విలాసములందే ఖర్చు పెట్టుదురో అట్టివారు మహా ప్రమాదమును బడయగలరని పెద్దలు పోచ్చరించుచున్నారు.

అధైవకురు యచ్ఛేయో వృధస్సన్మిం కరిష్యాసి స్వగాత్రాణపి భారాయ భవస్తి హి విపర్యయే.

‘ఈ రామచంద్రా! శ్రేయఃప్రదమగు ఆత్మప్రాప్తికై ఇప్పుడే (బాల్య కాలమందే) ప్రయత్నము సలుపుము. ముసలివాడవైన తదుపరి యేమి చేయగలవు? అపుడు నీ సొంత శరీరమే నీకు భారముగా తోచగలదు’ అని వసిష్ట మనీంద్రుడు శ్రీరామచంద్రునకు హితవు చెప్పేను. బాల్య

యొవనములందు ఎవరికిని తమ శరీరము బరువుగా తోచదు. బాలుడుగాని, యువకుడుగాని మేడ మెట్లు, లేక నిచ్చెన సునాయాసముగ ఎక్కుగలదు. ముసలివాడు అట్లు చేయలేదు. ఏలయనిన ముసలివానికి తన శరీరమే తనకొక పెద్ద భారముగ గన్పట్టును.

ప్రపంచములో బ్రహ్మదేవుడు చేసిన ప్రాణులలో ఒకప్రాణి పుట్టినపుడు నాలుగు కాళ్ళతో నడచును. కొంతకాలమునకు రెండు కాళ్ళతో నడచును. మరల కొంతకాలమునకు మూడు కాళ్ళతో నడచును. ఆ ప్రాణియే మానవుడు. పుట్టిన కొంత కాలమునకు అతడు నాలుగు కాళ్ళతో నేలపై ప్రాకును. తదుపరి రెండు కాళ్ళతో నడవగల్గాను. వార్ధక్యము దాపురించినమిదట మూడవ కాలగు కళ్ళను ఆశ్రయించుకొని నడచును. మూడవ కాలు రాక పూర్వమే మానవుడు తన జీవితాశయమగు ఆత్మ సాక్షాత్కారమును బడయట ఉత్తమము. జీవిత లక్ష్మీమును జీవితాంతము లోపల సాధింపగలుగువాడే కృతకృత్యుడు, కృతార్థుడు.

ఇల్లు కాలిపోవుచుండ దానిని చల్లార్పుటకై నీటికొఱకు వెతకి అది లేనందుచే బావి త్రప్పనారంభించెనట ఒకానొకడు! అది యెంత హాస్యాస్పుదమైన కృత్యమో అట్టే మృత్యుదేవత శరీరమును కబళించి వేయుటకు సిద్ధముగనుండ, రోగములు దేహమును నాశనమొనర్చుటకు కాచుకొనియండ, ఇంద్రియములు స్వస్థతను గోలుపోవుటకై కాలమును నిరీక్షించుండ, దైవ కార్యమును ఇప్పడే ఆచరింపక మించేషములు లెక్కించుచు ‘తరువాత, తరువాత’ అని వాయిదా వేయుచు నుండువాని చర్యయు హాస్యాస్పుదమైనదే కాగలదు.

రోగా ఘుండన్ని సతతం ప్రబలాశ్వరీరం
కామాదయో ఽప్యనుదినం ప్రదహస్తిచిత్తం
మృత్యుశ్చ సృత్యతి సదా కలయన్ దినాని
తస్మాత్మమద్య శరణం మమ దీనబనో.

ఓ దీనబంధు ! పరాత్మురా ! తీవ్రతరములగు వ్యాధులు శరీరమును నిరంతరము బాధించుచున్నవి. కామాది వికారములు వేధించుచున్నవి. మృత్యువు రోజులు లెక్క పెట్టుచున్నది. కాబట్టి నీవే నాకిపుడు శరణ్యము. నన్న రక్షించువారు వేత్తాకరు లేరు! అని ఒక భక్తుడు భగవంతుని హృదయహర్షకముగ ప్రార్థించెను.

దీపమున్నప్పుడే ఇల్లు చక్కపెట్టుకొనుట విజ్ఞాని లక్ష్మణము. శక్తివంతములగు బాల్య కాలమును, యోవన కాలమును వ్యధా చేయరాదు. పరిస్థితులు చేయజారక పూర్వమే వివేకవంతుడు తాను వచ్చిన పనిని నెరవేర్చుకొని పోవలెను. 50 సంవత్సరముల వయస్సు దాటినచో ఇక మానవుడు ప్రమాదస్థాయిని (Danger Zone) చేరుకొనినట్టే భావించవలెను. గవర్నమెంటువారు అట్టివారిని ఆశక్తులుగా నిర్ణయించి ఆ వయస్సు కొంచెము దాటగనే వారిని ఉద్యోగమునుండి విరమింపజేయుచున్నారు.

“జన్మ మృత్యు జరావ్యాధి దుఃఖ దోషానుదర్శనమ్” అని గీతాచార్యుడు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ వార్థక్యము మున్నగు వానియందు గల దుఃఖములను, దోషములను ముందుగనే లెస్సుగ ఉపాంచి అవి నంభవించకపూర్వవే ఆత్మవిచారణ ద్వారా జీవితమును కడతేర్చుకొనుటకు యత్నింపవలసినదిగా పోచురించెను. కాబట్టి వృద్ధావ్యము ఇంకను దాపురించనివారు ఆధ్యాత్మిక సాధనలను మిక్కుటముగ ఆచరించుచు, దాపురించినవారు తమ శక్తినుసరించి ఎంతవలకు సాధ్యమో అంతవలకు జపధ్యాన విచారణాది సాధనలను గావించుచు ఈ అమూల్య మానవ జీవితమునందు భగవత్స్తాత్మారమను చరమ లక్ష్యమును ఏదియోవిధముగ సాధించివేసి బ్రహ్మనంద మనుభవించవలెను. ఏమరుపాటు లేక ఆధ్యాత్మిక సాధనలను మరల మరల గావించుచుండవలెను. సాధనలను లెస్సుగ అభ్యసించుండవలెను.

రాజయోగం - ఆరు పాతాలు

పాత 10 - 3

- శ్రీ స్వామి వివేకానంద

కుండలిని:

ఆత్మ జడపదార్థం కాదు. దాన్ని యథాతథంగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి. ఇంతకాలం శరీరాన్నే ఆత్మ అనుకొంటున్నాం. మనం ఆత్మను శరీరం - ఇందియాలు - మనసు నుండి వివేకించాలి. అప్పుడే మనం అమృతత్త్వాన్ని పొందగలం. మార్పు, కారణకార్యరూప ద్వాంద్వాన్ని బట్టి సంభవిస్తుంది. కాబట్టి మారేదెల్లా మర్యాద. శరీరం ఈ కారణాల వల్ల అమర్యం కావటానికి వీలులేదు. మనసు కూడా అంతే. రెండూ నిరంతరం మారుతూ ఉంటాయి. కేవలం మార్పుచెందని పదార్థం మాత్రమే అమర్యమైనది. అది మార్పుచెందదు, కాబట్టి దానిపైన ఏ శక్తి ప్రసరించజాలదు.

మనం ఆత్మస్వరూపులం కావటం లేదు. నిజానికి అదే మన స్వరూపం. కాని మనం పైన కప్పుకున్న ఈ అజ్ఞానపు ముసుగును తొలగించుకోవాలి. ఇది మన యథార్థ స్వరూపానికి అడ్డంగా ఉంది. సూలరూపం పొందిన ఆలోచనే శరీరం. ఇడా పింగళ ప్రవాహోలు శరీరంలోని మూల మూలలకు శక్తిని వెన్నుబడ్డలో సున్న కొన్ని చక్రాల్లో చేరుకుని ఉంటాయి. ఈ ప్రవాహోలు ప్రాణం గల శరీరంలోనే కనిపిస్తాయి తప్ప శవాల్లో ఉండవు.

యోగికి ఒక వీలుంది. అతను ఈ ప్రవాహోలను చూడగలడు. అతని జీవితంలో అవి ముఖ్యంగా పని చేస్తాయి. చక్రాలు కూడా అతనికి అలాగే ఉపకరిస్తాయి.

మనం చేసే పనులను కొంత తెలిసి - కొంత తెలియక చేస్తుంటాం. యోగికి మరోరకమైన క్రియాశక్తి ఉంటుంది. అదే అతీంద్రియ స్థితి నుండి లభించే జ్ఞానశక్తి. ఈ అతీంద్రియశక్తే, సర్వకాల సర్వావస్థల్లో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి మూలకందం. ఈ అతీంద్రియ దర్శనంలో పొరపాట్లుండవు. సహజ ప్రవృత్తికి, దీనికి ఉన్న భేదం ఇది. అసహజ ప్రవృత్తి యంత్రప్రాయంగా ఉంటుంది. కానీ ఇది. అతీంద్రియశక్తి. దీన్ని సమాధి అంటారు. యోగులు మాత్రం, ఈ శక్తి ప్రతి మనిషిలో నిగూఢమై ఉండని, ఎవ్వరైనా దాన్ని మేలుకొలుపవచ్చని అంటారు.

ఈ ఇడా పింగళ ప్రవాహల గతిని నిరోధించి, మేరుదండం మధ్యలో వున్న సుషుమ్మా ద్వారా దీన్ని ప్రవహింపచేయాలి. సుషుమ్మా రంధ్రంలో ఇడా పింగళ ప్రవాహలను మనం ప్రవేశ పెట్టగలిగితే, మనకు శాత్మాకింగా ఈ శరీరాన్నండి వేర్పాటు కలుగుతుంది.

మూలాధార చక్రం చాలా ముఖ్యమైంది. అక్కడ వీర్యశక్తి అంతా గూడుకట్టి ఉంటుంది. అది త్రికోణాకారంగా ఉంటుందని, దాన్ని ఒక సర్పం చుట్టుకుని ఉంటుందని యోగులంటారు. ఆ పాము నిద్రపోతూ ఉంటుంది. ఇదే కుండలిని. దీన్ని మేలుకొల్పటే రాజయోగ ధ్యేయం.

ఈ గొప్ప వీర్యశక్తిని పాశవిక ప్రవృత్తులనుండి నిరోధించి, ఊర్ధ్వవ్యాప్తినిగా చేసి, మేధస్సుకు పంపి అక్కడ నిలువవేస్తే, అది ఓజస్వుగా మారి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక శక్తిగా పరిణమిస్తుంది. సత్సంకల్పం, ఈక్షవర సంకీర్తనం మొదలైనవి ఆ వీర్యశక్తిని ఓజస్సుగా మార్చి మనకాధ్యాత్మికశక్తిని ప్రసాదిస్తాయి. అనలు మనిషంటే ఈ ఓజస్సే. కాబట్టే మానవ జంతువులోనే ఈ ఓజస్సు నిల్వ ఉండటానికి వీలవుతుంది. ఎవరిలో జంతుసంబంధ ఈ వీర్యశక్తి ఓజస్సుగా పరిణమిస్తుందో అతను దేవుడోతాడు. అధికారికంగా అతను ఆచార్యుడోతాడు. అతని బోధలు ప్రపంచాన్ని పునర్జీవింప వేస్తాయి.

ఈ సర్పం - కుండలిని-నెమ్ముది నెమ్ముదిగా ఒకొక్క దశను దాటి చివరికి సహస్రానికి ప్రాకినట్లు యోగి భావిస్తాడు. పురుషుడు గాని,

శ్రీ గానీ అత్యంత శక్తివంతమైన ఈ వీర్యశక్తిని ఓజస్సుగా పరిణమింప చేసుకోగలిగినప్పుడే నిజంగా ఆధ్యాత్మికత్వాన్ని పొందుతారు.

కొత్త శక్తిని దేన్ని పుట్టించలేము. ఉన్న శక్తిని క్రొత్తదిశలకు మళ్ళించవచ్చు. అందుకని మన చేతిలోనున్న ఉత్తమ శక్తులను, మన ఇచ్ఛనుపయోగించి, మన వశంలోకి తెచ్చుకుని, వాటిని వట్టి పాశవికంగా ఉపయోగించకుండా, ఆధ్యాత్మిక శక్తులుగా పరిణమింపచేయటానికి జాగ్రత్తపడాలి. నీతికిగానీ, ఆధ్యాత్మికతకుగానీ పవిత్ర జీవితమన్నది మూలస్తంభమని దీనివల్ల మనకు తెలుస్తుంది. ప్రధానంగా రాజయోగంలో మనోవాక్యాయాలను-త్రికరణాలను పరిషుద్ధంగా ఉంచాలి. అవి పవిత్రంగా ఉండాలి. వివాహితులకు, బ్రహ్మచారులకు ఈ విషయంలో వ్యత్యాసమేమీ లేదు. పురుషుడు తన వీర్యశక్తులను వ్యర్థం చేసుకుంటే ఆధ్యాత్మికతను సంపాదింపలేదు.

ప్రపంచంలో సర్వకాలాల్లో వెలసిన మహర్షులు, సిద్ధులు - వీరంతా సన్యాసులు, బ్రహ్మచారులేనని ఇతిహసాల్లో కనిపిస్తుంది. పవిత్ర జీవితం గడిపేవారు మాత్రమే పరమాత్మ దర్శనం చేయగలరు.

ప్రాణాయమం చేయటానికి ముందు మూలాధారంలో త్రికోణాకృతి చక్రాన్ని ఊహించి చూడటానికి మొదలుపెట్టాలి. కన్నులు మూసుకుని ఆ రూపాన్ని భావించాలి. దానిచుట్టూ అగ్నిజ్యాలలు మండుతూ ఉన్నట్లు, వాటిమధ్య ఒక పాము చుట్టు చుట్టుకుని పడుకుని ఉన్నట్లు భావించాలి. ఆ కుండలిని నువ్వు స్పష్టంగా చూడగల్గిన తర్వాత, అది మూలాధారంలో ఉన్నట్లు భావించాలి. కుంభకం చేసినప్పుడు గాలిని ఆ పాము తలమీదికి వేగంగా పంపి, దాన్ని లేపటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇదంతా భావనే. ఈ భావన ఎంత బలంగా ఉంటే, అంత త్వరగా ఘలితం కలుగుతుంది. కుండలిని మేలుకుంటుంది. అది మేలుకున్నదని భావించాలి. ఇడా పింగళ ప్రవాహాన్ని సుషుమ్మా రంధ్రంలో ప్రవేశపెట్టటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ ప్రయత్నం వాటి ప్రవేశానికి తోడ్పుడుతుంది. (సశేషం)

సత్యరూ భావిద్

- శ్రీ సత్యరూ మలయాళస్వాములవారు

ముముక్షువు ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రమున కడుజాగరూకుడై మెలంగుచు, ప్రారంభముననే తీవ్ర సాధనల నవలంబింపక క్రమమార్గముననే వర్తించవలయును. ఒకే పర్యాయము స్థిరము నత్యధికం చేసిన ఇంజన్ బాయిలర్ నిలచునా ?

*

*

*

సంకల్పము లెవ్యియు గలుగక ధైయాకార మొక్కటి మాత్రము శేషించునటి స్థితియే పరిపూర్ణవస్తుయని యొఱ్ఱింగి అట్టి స్థితి కలుగువఱకు ముముక్షువు తీవ్రయత్నశీలుడై యుండవలయును.

*

*

*

ఇష్టియ జయముగలవాడు మాత్రమే ప్రజలను స్వాధీనములో నుంచి నడపుటకు శక్తివంతుడగును. ప్రభువైన ప్రజలను, బోధకుడైన జనులను, గురువైన శిష్యులను ధర్మమార్గములో నడపుటకు ఇష్టియ జయము గలిగియుండవలెను.

*

*

*

జలములో జలము మాత్రము లీనమగునేగాని తైలమేలాగున నైక్యము కాదో, తైలములో తైలము లీనమగునేగాని జలమేలాగున నైక్యము గాదో ఆలాగున పరిశుద్ధమగు దైవమునందు అట్టి పరిశుద్ధవైన జీవుడే ఐక్యమునందును. ఈ సంగతి ముముక్షువులు, భక్తులు, సాధకులు ఎల్లప్పుడు గ్రహించుకొనవలయును.

*

*

*

తెల్ల కిరసనాయిల్, నీరు చూచుట కొవేధమగ నున్నను కలియనట్లు ఈశ్వరస్థితి జీవునకు కలుగనంతవఱకు, ప్రాకృతవైన సంస్కరము లుండునంతవరకు జ్ఞేయమగు ఆత్మలో యాతనికి నిలుకడ గలుగనేరదు.

* * *

చెట్లు మొలకగా, చిన్నవిగా నున్నపుడు వాని చుట్టూ కంచె, లేక ప్రహరీ యున్ననే అవి బాగుగ సంరక్షింపబడును. లేనివో వానిని పశువులు మేసివేయును. అటులనే అభ్యాసకాలములో భక్తి జ్ఞానయోగాదులనే అంకురము, చెట్లు ఎంత బాగుగా పోషింపబడినను వైరాగ్యమనే కంచె, ప్రహరీ లేనివో అవి క్రమశః హరించిపోవును.

*

*

*

సూర్యప్రకాశ మంతటా వ్యాపించియున్నను మట్టియందుగాని, గోదయందుగాని, పలకయందుగాని ప్రతిబింబింపదు. నిర్మలమైన అద్భుతమునందు, శుద్ధమైన నీటియందు మాత్రమే ప్రతిబింబించును. అట్లే సర్వేశ్వరుడంతటా నిండియున్నను విశుద్ధంతఃకరణములందే బాగుగా ప్రకాశించును.

*

*

*

విషయతలంపులు (విషయేచ్చ) గలుగుచున్నంతవఱకు ఇంకను బ్రహ్మనిష్ట సరిగా కుదురలేదని తలంచవలయును. బీజములు మణల మొలకెత్తిన అవి అగ్నిలో సరిగా వేగలేదని యద్దము.

*

*

*

ఏ విత్తనమైనను పైపొట్టు యుండువఱకు మొలకెత్తుచునే యుండును. మెల్లగా ఆ పొట్టు నూడబెఱకిన ఆ విత్తన మెన్నటికిని మొలకెత్తదు. అట్లే జీవునకు అజ్ఞానావరణ యున్నంతవఱకు మరల జన్మపరంపరలకు లోనగుచునే యుండును. జ్ఞానముచే దానిని తొలగించిన భవబంధరహితుడై పునరావృత్తిలేక యుండును.

*

*

*

బీజమందు వృక్షమంతయు నిమిడియున్నట్లు బీజభాతమగు మూలప్రకృతియందే సర్వమూ యమిడి యున్నదనియు, అది ఆత్మయందు కల్పితమనియు, ఆత్మ యొక్కటియే సత్యమనియు, త్రికాలాబాధ్యమనియు ఎఱ్ఱింగి అట్టి ఆత్మస్వరూపమునందే స్థితి గలిగి యుండువారికిక దృశ్యవాసనలు స్ఫురింపనేరవు.

*

*

*

మనస్సును ఊర్ధ్వముఖముగ పోనిచ్చిన కొలది అది దృశ్య విషయముల మఱచుచుండును. మతియు అది ఎంతెంత పైకి బోషుండునో అంతంత విషయాది వృత్తులకు దూరమగుచు నుండును. కావున యంతఃకరణవృత్తులు నిశ్చేషముగ నశించిన జీవున కనంత శక్తి గలుగును.

* * *

మూడు దేహములు శుద్ధమగుటకు త్రివిధ తపస్సులుండియే తీరపలయును. ఈ మూడును ఆత్మ యును దీపమునకు మూడుధ్మముల వంటివి. ఈ మూడింటిని శుభ్రముగ తుడిచిననే ఆత్మ ప్రకాశము దేదీప్యమానమై వెలుగును. ఒకటి తుడువబడి మత్తాకటి మసిబట్టి యున్నను ప్రకాశము సరిగా కనుపించదు. కావున మనోవాక్యాయములు మూడును శుద్ధముగా నుండపలయును.

* * *

సత్యము మాట్లాడుట యనునది సత్యముయొక్క బాహ్యరూపము. సత్యరూపమగు ఆత్మయందు నిలుకడనొందుట యనునది సత్యముయొక్క అంతరరూపము. మొదటిది పుష్పము వంటిది. రెండవది ఫలము వంటిది. పుష్పము లేనిదే ఫలముధ్వవించదు. గావున ప్రథమ సత్యమున్న అవసరమే.

3వ భాగవత జ్ఞాన సదస్సు

శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమ 3వ భాగవత సదస్సు 19-9-2018 తేది నుండి 25-9-2018 వరకు వారం రోజులు ప్రతిరోజు ఉదయం 9-00 గం॥ నుండి 10-30 వరకు శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమంలో, ప్రతిరోజు సాయంత్రాలం 6 గం॥ నుండి 7-30 వరకు వరద రాజగుడి ప్రాంగణంలో జరుగును. చిన్న వయస్సు నుండే గ్రామాలలో భాగవత ప్రవచనాలు చేసి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ సోషల్ వెఫ్సెర్ వారి గురుకుల పారశాలలో ప్రిన్సిపాల్గా పనిచేసి విశ్రాన్తి నొందిన డాక్టర్. గీతావాణి గారు భాగవత ప్రవచన చేస్తారు.

ఆహింసా ఏర్మో ధర్మః

- శ్రీ నంధారానందగిరి స్వాములవారు

యమములో ప్రప్రథమంగా యహింసను ప్రయోగించిరి. న+హింస=అహింస. మనస్సు చేతగాని, శరీరం చేతగాని యే సమయంలో గాని, యే ప్రాణికి గాని ద్రోహము చేయకుండుట, ద్రోహము తలపెట్టుటగాని లేకుండుటయే అహింస యనబడును. సార్వభౌమా మహోవతమని యహింసా పాలనకు చెప్పియున్నారు. ప్రజలలో చక్రవర్తి యేవిధంగా యగ్రగణ్యులో యావిధంగా యా ప్రతం యగ్రగణ్యస్థానము నాక్రమించినది. ఈ అహింసా ప్రతమునాచరించియే భారతదేశమునకు స్వతంత్రమును సంపాదించిరి శ్రీ మహాత్మా గాంధీజీ. అహింసా సాధనయే ముఖ్యమని యుద్ధేశించి “నీ వలెనే నీ పొరుగు వారిని ప్రేమించుము” యని శ్రీ యేసుక్రీస్తుల వారు పరమోపదేశమును లోకమునకందించిరి. మహాత్ముప్రాప్తమైన యహింసా ప్రతమును యుద్ధేశించియే యెండిపోయిన యాకులను, క్రిందపడిన ఫలములను భక్తించియే ధ్యేయమును సాధించి స్వస్వరూపానందామృతమును సేవించి, మనకు యందజేసిరి మన పూర్వీకులైన బుషి పుంగవులు. మహారాజ కుటుంబములో జన్మించి భోగభాగ్యములనుభవించుటకు తగు సుందరమైన యవ్యనములో నున్న దేహమునందు, సంపత్తియందును, రాజ్యాధిపత్యము నందును యత్యన్న వైరాగ్యమును పొంది, సర్వమును విడచి నిర్జన ప్రదేశములకుజని తపమాచరించి స్వస్వరూపమును సాక్షాత్కారించుకొని దేశవిదేశములలో జ్ఞానబోధులను గావించుచూ యందు ముఖ్యముగా ‘అహింసా పరమోధర్మః’ యని దేశము నలుమూలల బోధించిరి శ్రీ బుద్ధ భగవానులవారు. ఇప్పటికిని వారి సాంప్రదాయంలో నున్నవారు నియమముగా అహింసను యావరించుట మనము మామను యున్నాము.

‘మా హింస్యాత్ సర్వాభూతాని’ యని శ్రుతి వాక్యము ప్రసిద్ధము. ఇది సామాన్య శాస్త్రము. సామాన్యమనగా యంతటా వర్తించునది. శ్రుతియనగా వేదము. “అగ్నఃపో మియాయాం పశుమాలభేత” యనే యా వాక్యం ద్వారా యజ్ఞంలో పశువధను సూచించినది శ్రుతి. ముందు చెప్పిన విషయమునకు అపవాద శాస్త్రమిది. ఈ అపవాద శాస్త్రము నాథారము చేసుకొని పశుహింసా ప్రవృత్తులైనారనేకులు. పూర్వము యజ్ఞములో పశుబలి సమయంలో యనుష్ణానవంతులైన యాజికులు వేదమంత్రము ద్వారా యా పశువుకు యుత్తమ స్థానమును కలిగేటట్లు చేసి యనంతరము యాగమునకు కావలసిన పరిపాణమును హృదయములో నుండు వపాయనే మాంసపిండమును తీసి దానికి తగు క్రియలు చేసి యాగాంగముగా యుపగించేవారని శాస్త్రజ్ఞుల వచనము. కాలక్రమేణ యనుష్ణాన సంపన్ములు యరుదైరి. భక్తికు వశులై వేదవాక్యమునుదహరించుచూ పశుహింసా ప్రవృత్తులై యనేక జీవహింసలు చేయుచుండిరి జనులు. ఈ విషమ పరిస్థితిని శ్రీ బుద్ధ భగవానులు వారు చూచి హింసను నిరూలించవలెనని సంకల్పించి వేదమును ఒక ప్రక్క నుంచి జీవిని వధించినపుడు యా ఆయుధము దానికి తప్పి తన కాలికి తగిలినపుడు తనకు ఎంత బాధ కలుగునో యటువంటి బాధ యా జీవికి గూడా యుండును యని మరువరాదు. యా విధమైన యనేక యుక్తుల ద్వారా ప్రజలకు బోధించి హింస నుండి నివృత్తులనుగా చేసి “అహింసా పరమో ధర్మః” యనే సూక్తిని స్థాపించి మనకు యందచేసిరి.

శ్రీ మహాభారతంలోను శ్రీ వేదవ్యాస భగవానులు వారు మాంస శబ్దమునకు యావిధంగా విశదీకరించిరి. “మాంసః భక్త్యయతా అముత్ర యస్య మాంస మిహండ్ర్యహం ఏతన్యాంసన్యమాంసత్వం ప్రవదన్తి మనీషిణః” సంస్కృతంలో మాం అనగా నన్ను, సః అనగా అతడు యని అర్థము. భావమేమనగా ఏ జీవియెక్కు మాంసము యా లోకములో

ఎవడు తినునో, వచ్చే జన్మలో వానియొక్క మాంసము ఆ జీవి తినును యని భావము. ఉదాహరణకు ఈ జన్మలో కోడిని భుజించిన ఎడల వాడ్చే మరు జన్మలో ఆ కోడికి యాహోరముగా జన్మనెత్తువలసి వచ్చాను. కోడి మన మలద్వారం నుండి బయటపడిన క్రిములను, మతియు విష జంతువుల గూడ తిని తన శరీరయూతను గడపుచున్నది. కనుక మనము యాహోరమును స్వీకరింపదలచిన దాని యుత్పత్తిని, పరిణామమును తెలిసికొనుటుత్తమోత్తమము. ఆహోర శుద్ధి వలన మనసు శుద్ధియగును. సత్యగుణ సంపన్నమైన మనసు యగును. ఇటువంటి మనసు కలిగినపుడు, రాగద్వేషములు, ఈర్యాసూయాదులు నిరూల మగును. నిశ్చయాత్మక బుద్ధియును కలుగును. అనగా శుద్ధాంతఃకరణము కలుగును. దీని ద్వారా ఆత్మానాత్మ విచారణ సామర్థ్యత చేకూరును. తద్వారా యవిద్యాగ్రంథులు నాశమయి స్వరూపస్థితిని తెలుసుకొని శాశ్వతానందమును పొందగలరు.

“జీవి జీవి చంపి జీవికి వేయగా

జీవి వలన నేమి జిక్కియుండు

జీవ హింసకులకు చిక్కునా మోక్షంబు

విశ్వదాభిరామ వినురవేము” యని శ్రీ వేమనయోగిగారు యుపదేశించిరి. భగవంతునికి ప్రీతియగు పుష్పములు ఏవి యనగా అష్టవిధ పుష్పములని శాస్త్రము.

అహింసా ప్రధమం పుష్పం పుష్పమిందియ నిగ్రహః

సర్వభూతదయా పుష్పం క్షమాపుష్పం విశేషతః:

శాంతి పుష్పం తపః పుష్పం ధ్యాన పుష్పం తదైవచ

సత్యమష్టవిధం పుష్పం విష్ణోః ప్రీతికరం భవేత్ ॥

ఈ పుష్పములతో భగవంతుని యర్థించిన వారి లిప్పులో

మనముందుము. ఈ యహింసాప్రతం సిద్ధిసూచకమునకై “అహింసా ప్రతిష్టాయాం తత్సన్నిధో వైరత్యగః” అని సూత్రం. అహింసా సిద్ధి కలిగినవారి సన్నిధిలో పిల్లి - ఎలుక మొదలగు విరోధ జంతువులు నయితము, మాతా పుత్రులవలె స్నేహభావంతో మెలగుచుండును యని భావము. ఈ విధంగా కణ్ణ మహార్షి యూశ్రమ యావరణలో విరోధ జంతువులు స్నేహ భావంతో యుండెడివి యని దృష్టాంతం శాస్త్రము నందిచ్చి యున్నారు. ఈ అహింసా ప్రతమునందు స్థిరత గలిగిన వారికి యమ, నియమములలో చెప్పిన మిగతా తొమ్మిది గుణములు ప్రయాస లేకనే వారికి స్వీధిసములగునని శ్రీ పతంజలి మహర్షులు వారు సూచించి యున్నారు.“అహింసా పరమో ధర్మః అహింసా పరమో తపఃః”

ఓం లోకాస్మమస్తా స్మఖినో భవస్తు. ఓం శాస్త్రిః శాస్త్రిః

“త్రినేత్ర వైద్యాలయ బ్రస్టు”కు ఈక్రింది వారు పైకం ఇచ్చినారు
 (1). టి.సరోజమ్మగారు (కొండమిట్ట, శ్రీకాళహస్తి)

- మూలనిధికి రూ. 1,00,000/-

(2). తిరుమండ్యం వీరయ్య (తిరుపతి) మూలనిధికి రూ. 50,000/-

(3). డా.డి.పల్లం రాజు (అహమ్మదాబాద్) మూలనిధికి రూ. 25001/-

సద్గురు సర్వ సేవా బ్రస్టుకు ఈ క్రింది వారు పైకం పంపినారు

(1). టి.సరోజనమ్మ (కొండమిట్ట, శ్రీకాళహస్తి) మూలనిధికి రూ. 50,000/-

(2). ఆకెల్క కావ్య, భర్త : సూర్యానారాయణమూర్తి (విశాఖపట్నం)-రూ. 10,000-

(3). డా.డి.పల్లంరాజు (అహమ్మదాబాద్) నిధికి రూ. 25001/-

ఈ క్రింది వారు వేదాష్టభేరి పోషకచందా పంపినారు

(1). జి.పి.ఎన్ గుప్త (చెన్నె) రూ. 1500/-

(2). పి.వి.రాఘవేంద్ర కుమార్ (హైదరాబాద్) రూ. 1500/-

(3). ప్రయాగ శ్రీనివాస్ (చెన్నె) రూ. 1500/-

(4). వరదారెడ్డి కూరపాటి (నున్న) రూ. 1500/-

శ్రీమలయాళస్వామి జీవిత

విశేషాలు - II

శ్రీపాడకృష్ణ కవి

- డా॥ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, (తిరుపతి)

స్వామివారు కల్పిలేని స్వప్నమైన వేదాంత తత్త్వాన్ని సామాన్య ప్రజలలో కూడా వ్యాపింపజేయాలనుకొన్నారు. వాచా వేదాంతం సమాజానికి హని కల్గిస్తుంది, కానీ అనుష్టాన వేదాంతం పల్ల లోకానికి శుభమే కల్గుతుంది. ఈ దృష్టితోనే స్వామి 1926లోనే అనగా వ్యాసాత్రమాన్ని స్థాపించిన తరువాత కొద్ది దినాలలోనే ‘సనాతన వేదాంత జ్ఞాన సభ’ అన్న పేరుతో ఒక సంస్థను ప్రారంభించారు. మొదట ‘సనాతన ధర్మ పరిపాలన సమాజం’ అన్న పేరుతో ప్రారంభమైన ఈ సంస్థ తరువాత ‘సనాతన వేదాంత జ్ఞాన సభ’గా మార్పు చెందింది.

ఈ సభలు ఫాల్సుణ మాసంలో మూడు దినాలు నిర్వహింపబడేవి. గీతోపనిషత్త్వార్యాయణాలు, ధ్యానం, ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనాలు, హరికథాది సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, అన్న వప్తుదానాలు, గ్రంథ ప్రచారాలు ఈ సభా సమయంలో ముమ్మరంగా జరిగేవి.

బ్రహ్మ విద్యాభ్యాస విషయంలో వర్షకుల లింగాది భేదదృష్టి తగదనీ, ఈ విద్యను జిజ్ఞాస గల స్త్రీలు గూడా అభ్యసించవచ్చునని స్వామి ఉద్యాటించారు. వారి భావాలు ఆధ్యాత్మిక రంగంలో విష్ణువాగ్నిని రగుల్చొల్పాయి.

“ఇతరుల ఆత్మోన్నతికి అడ్డుపడకండి, మిం ఆత్మోన్నతికి అడ్డు కలిగిన తొలగించుకొనండి, సాధ్యమైతే ఇతరుల ఆత్మోన్నతికి సాయం చేయండి ” అన్నదే ఈ సభల ఆశ్రయమని స్వాములవారు ఉద్ఘాటించారు. కార్యక్రమంలో వారు ఇరు పూటలా ప్రసంగించేవారు.

కొందరు సనాతన పండితులకు స్వామి వారి సిద్ధాంతం నచ్చలేదు.

స్తులకూ, ద్విజేతరులకూ వేదాంత విద్యనభ్యసించే అర్థత లేదని వారి భావన.

1931వ సంవత్సరంలో రాజమహాంద్రవరంలో ఈ సభ ఏర్పాటుయింది. ముఖ్యంగా ఈ సభా నిర్వహణలో స్టీలు ప్రముఖ పాత్ర వహించి నడిపించారు.

ఆ సగరంలో అప్పుడు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రిగారు అనే ఒక మహాకవి ఉండినారు. వారు శతాధిక గ్రంథకర్త. అవిభక్త తమిళాంద్ర రాష్ట్రాలకు ఆస్తానకవి.

సనాతన పండితులు వేదాంత సభలు నిర్వహింపబడే కాలంలో ఆయన చెంతకు పోయి స్వామి మార్గం అవైదికమనీ, ఆయన కులబేదం పాటించకుండా వేద ధర్మానికి హని కల్గిస్తున్నాడనీ చెప్పారు. స్వామిని ఈ విషయమై గట్టిగా ప్రశ్నించడానికి వారు శ్రీపాదవారిని సభకు పిలుచుకొని వచ్చారు.

సభ ప్రారంభమయింది. శ్రీ మలయాళ సద్గురు దేవులు అజ్ఞానాన్ని ఒక బ్రహ్మ రాక్షసునితో పోల్చి, వాడి వల్ల ఏయే దేశంలో ఏయే విధంగా హని కల్గిందో వివరించారు. ఆ రక్కసుణి తరిమికొట్టే ఉపాయాన్ని బోధించారు. ఇప్పుడు ట్రీలు గూడా ఈ విషయంలో ముందుకు వచ్చారని విశదవరచారు. ఆలంకారిక శైలిలో అనర్థంగా ఉపన్యసించారు. సభాసదులు స్వామి ప్రబోధం విని అమందానందం పొందారు.

మానంగా వింటూ ఉండిన శ్రీపాద కవిగారు స్వామి ప్రసంగం పూర్తి కాగానే దగ్గరలోనే ఉండిన పండితులనడిగి కాగితం, పేనా తీసుకొన్నారు. ఏదో ప్రాశారు. వేదిక మిదికి పోయి తాను ప్రాసిన ‘శ్రీ మలయాళస్వామి స్తోత్ర’ శ్లోకాలను పరించారు.

“మల్యాళస్వామినం తం మహిత గుణయుతం మంత్రమూర్తిం భజేహమ్” అన్న మకుటంతో అప్పుడు ప్రాసిన ఐదు ప్రగ్రహపృత్తాలు సభాముఖంగా చదివి వినిపించారు.

అందులో స్వామి ఓంకార ధ్యానపరుడనీ, జ్ఞానంద స్వరూపుడనీ నుంతించారు. బ్రహ్మంశం నుండి ఆవిర్భవించిన వ్యాసుడే

ఈ మహానీయుడన్నారు. బ్రహ్మలీ శంకరుల అపరావతారమన్నారు. ధర్మరక్షణకై అవతరించిన మహానీయుడనీ కీర్తించారు.

“ శ్రీపాద కృష్ణ కవినా రచితం పరమార్థదమ్ ”

మల్యాళస్వామినః స్తోత్రం జీయాదాచంద్రతారకమ్ ॥ అని ఈ స్తోత్రం ఆచంద్ర తారకంగా వర్ధిల్లాలన్నారు. సనాతనులు నిరుత్తరు లయ్యారు. సభలో ఉండిన పుల్యం ఉమామహాశ్వరశాస్త్రి గూడా స్వామిని వినుతించారు. (ఈ శ్లోకాలను తాత్పర్యంతో సహ ఈ వ్యాస రచయిత రచించిన స్వామి జీవిత చరిత్రలో చూడవచ్చు).

శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమంలో - భాగవత సదస్సు

1. 19-9-2018 నుండి 25-9-2018 వఱకు దా॥ గీతావాణి గారు ఎం.ఎ, పి.పోట్.డి.(తిరుపతి)
2. 21-10-2018 నుండి 27-10-2018 వఱకు పూజ్యలీ స్వామిని శీలానందగారు (చిన్నయారణ్యం)
3. 26-11-2018 నుండి 2-12-2018 వఱకు పూజ్యలీ సంపూర్ణానందగిరిస్వామిజీ(ప్రాద్రాబాద్)
4. 16-12-2018 నుండి 22-12-2018 వఱకు పూజ్యలీ పరావిద్యానంద స్వామిని గారు(యాచారం)
5. 16-1-2019 నుండి 22-1-2019 వఱకు పూజ్యలీ శివానంద సరస్వతిస్వామిని గారు (చైతన్య తపోవనం)
6. 23-1-2019 నుండి 29-1-2019 వఱకు పూజ్యలీ ప్రణవానంద స్వామీజీ (లత్తవరం)
7. 13-2-2019 నుండి 19-2-2019 వఱకు పూజ్యలీ జ్యోతిర్మయానంద స్వామిని గారు (పాలకొల్లు)
8. 15-3-2019 నుండి 21-3-2019 వఱకు శ్రీ శ్రీనివాస రామానుజదాసుగారు (కాళీవనాశ్రమము, నంబూరు) ఇందులో పాలొనదలంచిన భక్తులు ఒక నెల ముందుగా జాబు ప్రాసి నివాస వసతికి అనుమతిని పొందవలెను.

ఉండ్రవీ గీతి – ఏర్తిత్త్వాత్మేయిం

మూలం :

శ్రీ వ్యాసమహర్షి

యేలేశ్వరపు హనుమరామకృష్ణ

ఉధిష్ట : హేకృష్ణా! దేవదేవేశా! పుణ్యప్రవణ కీర్తనా! నీ లీలలు శ్రవణం చేయటంచేత, నిన్న కీర్తించటంచేత జీవుడు పవిత్రత సంతరించుకోగలడు. నీవు పరమేశ్వరుడవే! భగవన్ స్వయమ్ ! సర్వ శక్తిమంతుడవే! అట్టి నీవు మన యాదవులకు పెద్దలను అవమానించడం చేత ప్రాప్తించిన బ్రాహ్మణశాపము తొలగించలేవా? తప్పక తొలగించ గలవు. అయినా కూడా ఎందుకో నీవు అట్లా చేయటం లేదు. సృష్టి-స్థితి-లయ లీలా వినోదివగు నీవు ఈ యదువంశనాశనం ఉద్దేశ్యంచి ఉంటావని నేను అనుకుంటున్నాను. ఈ కనబడేదంతా కూడా నీ యొక్క మాయా విశేష చమత్కారమే కదా! అయితే నాదొక విన్నపం! మీరు త్వరలో విష్ణుధామం చేరనున్నారని నేను దేవతలు వచ్చినప్పుడు గమనించాను.

శ్లో ॥ నాహం తవంష్టి కమలం క్షణార్థమపి, కేశవ!

త్యక్తుం సముత్సుహే, నాథ! స్వధామనయ మాము_పి॥(అధ్యా 6 శ్లో 43)

నేనైతే నీ పాదపద్మములను వదలి అరక్షణం కూడా ఎక్కుడా వుండలేను నిలువలేను. అందుచేత నాథా! నన్న కూడా మీవెంట విష్ణుధామం అనుసరించనివ్యండి.

హే యదుభాషణా! పరమమంగళ ప్రదము-చెవులకు అమృతప్రాయము అగు నీ లీలలు, వాటి అంతరార్థాలు పానము చేసినవాడు ఇక ఈ లౌకిక విషయాలు-వాటికి సంబంధించిన విషయ వాసనలు అంటి పెట్టుకొని వుంటాడా? లేనే లేదు. మా ఆత్మేశ్వరుడవు, మా ఆత్మ స్వరూపుడవు, మాకు అధికాధిక అత్యంత ప్రియుడవు అగు నిన్న నీ భక్తులమగు మేము -పరుండినపుడు గాని, కూర్చున్నప్పుడుగాని, నడుస్తున్నపుడు గానీ, స్నాన-భోజన-క్రీడాదులప్పుడుగాని -విడిచి

వుండగలమా! లేనేలేదే!

ఓ శృంగార రత్నాకరా ! బాల్యం నుండి ఇంతకాలమూ నిన్ను ఆశ్రయించాను. వెంటనంటివున్నాను. ఎందరెందరో భక్తులు నీకు పుష్పమాలలను సమర్పిస్తూ వుంటే.... వాటిని కొద్దిక్కణాలు నీవు ధరించి, ఇంతలోనే నా చేతులకు ఇస్తూ వుండేవాడివి. నేను వాటిని ధరించి ఆనందించేవాడిని. నీవు ధరించి -త్యజించిన వప్పుములను నేను మహాప్రసాద పూర్వకంగా ధరిస్తూ వస్తున్నాను.

స్వామీ! మేము నీకు సంబంధించినవారము. నీకు చెందినవారము. నీవారము. నీవు తినగా మిగిలిన తినుబండారాలను ఆప్యాయముగా తిని ఆనందించే మీ సేవకులం. అందుచేత మీ మాయ మమ్ము బంధించదు. కొందరు మునులు, బుములు, తపోబల సంపన్నులు, సన్మానులు మొదలగువారు కతోర నియమాలతో సాధనలు నిర్వహించి బ్రహ్మలోకం చేరుచున్నారు.

ఇక మేమో! ఇక్కడ కర్మమార్గమున పడి ప్రపంచంలో తెలిసి తెలియకుండా వెత్తిగా పచార్లు చేస్తున్నాం.

అయితే ఏం? మీ భక్తజనంలో కలిసిపోయి, వారిలో ఒకరిమై నీ కథలను గానంచేస్తూ, నిన్న కీర్తిస్తూ వున్నాము. లీలామానుష విగ్రహండవగు నీ స్వరూపమును, సంచారములను, నీ అవతార క్రియా పరంపరలను, హస్యభరిత సంభాషణలను, పరిహసములను, ఉపదేశములను, మర్మగర్భబోధలను స్వరీంచుకుంటూ వుంటున్నాం. మిమ్ములనే కీర్తిస్తూ కాలం గడువుచున్నాం. అందుచేత ఈ సంసార దుఃఖమంటే మేము ఏమాత్రం భయపడటం లేదు. మీ అవతార విశేషములను చెప్పుకుంటే సులభంగా సంసార సముద్రాన్ని దాటివేయగలం. అందుచేత మర్మరువగు నిన్న అనుసరిస్తాను. కాల దేవతకు ఇక ఈ భౌతిక దేహమును సమర్పిస్తాను. ఏ కాల చమత్కారంచేత జలంలో బుదగవలె ఇది బయల్సేడలిందో ఆ కాలదేవత ఇచ్ఛానుసారం ఏది ఎట్లో అట్టే అగుగాక!

తీక్ష్ణాడు: ప్రియ మిత్రుమా! మహాభాగా! ఉద్ధవా! నీవు చెప్పినట్లు నేను అనుకుంటున్న మాట వాస్తవమే! బ్రహ్మదేవుడు, రుద్రబ్రగవానుడు మొదలైన లోకపాలకులు నాయుక్క విష్ణులోక పునరాగమనాన్ని వాంచిస్తున్నారు. దేవతలు ఇతఃపూర్వం నన్ను కోరినట్లుగా దైవకార్యమంతా పూర్తి అయింది. వారు కోరుటచేతనే నేను, అన్న బలరామునితో కూడి భూమిపై అవతరించటం జరిగింది.

ఇక ఇప్పటి విషయానికివస్తే మన ఈ యదుకులం బ్రాహ్మణ శాస్త్రాగ్నికి దగ్గం కావడం ఇప్పటికే జరిగిపోయింది. ఇక తదనుసారంగా దృశ్యపరంగా పరస్పర వివాదముల మిషచే వినష్టం కానున్నది. నేటి నుండి 7వ రోజుకు ఈ ద్వారకను సముద్రజలం ముంచివేయబోతోంది. నేను అవతారమును చాలించిన మరుక్షణం కొన్ని మంగళప్రదమగు విశిష్టవిశేషాలు కాలనియమానుసారం భూలోకమును వీడనున్నాయి. తదనుగతంగా కొద్దిరోజులలో కలియుగం ప్రవేశించబోతోంది. కలియుగంలో అధికమంది జనులు అధర్థవిషయాలపట్ల అధికమైన అభిరుచి కలిగినవారై వుంటారు. అందుచేత నా అవతార పరిసమాప్తి తరువాత అనేక ప్రదేశాలు నీవంటి పుణ్యస్వభావ-కోమల-సహృదయుల నివాసమునకు యోగ్యమై వుండవు. **ఉద్ధవుడు:** స్వామీ! రాబోయే కలియుగం గురించి, జనుల అధర్థ ప్రపుత్తుల గురించి పురాణ ఉద్ఘటల వద్ద నేను చూచాయగా విన్నాను. అందుకే మీ అవతారమును స్వరిస్తూ మీతో వైకుంఠానికి అనుసరించటానికి అనుజ్ఞను వేదుకుంటున్నాను.

తీక్ష్ణాడు : ఓ వుద్ధవా! నీవు-నేను కూడా కాలనియమానుసారమే వర్తించవలసియున్నది సుమా! అందుచేత నీవు నీకు ప్రసాదితమైన ఆయుః పరిమాణంతో ఈ భూమిపై మరికొంత కాలంకొనసాగించ వలసియున్నది.

ఉద్ధవుడు : అట్లాగా! అయితే ఇప్పుడు నాకు కర్తవ్య-అకర్తవ్యలేమిటో విశదపరచప్రార్థన! నావారైన యాదవులు ఆదిగో, వెళ్ళిపోతున్నారు కదా!

తీక్ష్ణాడు : ఇక ఇప్పుడు, నా వారు- నా బంధువులు నాకు స్వజనులు - నా స్నేహితులు నాకు ఆత్మీయులైనవారు-ఇత్యాది పరిమిత దృష్టులను

అధిగమించినవాడవై వుండు.

శ్లో ॥ త్వం తు సర్వం పరిత్యజ్య స్నేహం స్వజన బంధుషు |
మయ్యావేశ్య మనః సమ్యక్ సమదృక్ విచరస్వగామ్ || (అధ్యా 7 శ్లో 6)

సర్వే సర్వత్రా సమదృష్టిని పెంపొందించుకొని సర్వతత్త్వ స్వరూపుడనగు నాపై నీ మనస్సంతా నిలుపుకొని ఉండు. సమ్యక్ (బకే పరమాత్మయొక్క వివిధ రూపములుగా) భావనను ఆశ్రయించుకొని ఉండు.

శ్లో ॥ యదిదం మనసా వాచా చక్కర్మాం శ్రవణాదిభిః
సశ్వరం గృహ్యమాణం చ విధి మాయామనోమయమ్ (అధ్యా 7 శ్లో 7)

నీయొక్క మనస్సుకు, వాక్యకు, కళ్ళకు, చెపులకు విషయములైతారసపదేదంతా కూడా....

1. సశ్వరము (Not permanent)
2. మాయామనోకల్పితము (Created by own illusionary thought) గా గ్రహించినవాడవై వాటన్నిటిపట్ల చిరునవ్యతో కూడిన మౌనము వహించి ఉండు. ఎవరి మనో చిత్తములైతే (Thought and Interests) చంచలంగాను, అశాంతముగాను, అయుక్తము (Unbalanced)గాను వుంటాయో అట్టివారికి మాత్రమే ఈ దృశ్యజగత్తులో నానావస్తు విభ్రమమంతా (వారు వీరు-వారి వారు -నా వారు-నీ వారు- ప్రియము- ఆప్రియము-శుభము- అశుభము, ఇత్యాది భ్రమానుభవములన్నీ) సత్యము - నిత్యమువలె అనుభవమౌతూ ఉంటాయి. అట్టి చంచలమైన అనుభవమంతా గుణ దోషములచేతనే ఏర్పడుతోంది. తద్వారా

1. కర్మ (నేను నిర్వార్తించగలుగుచున్న క్రియలు) (Do s)
 2. అకర్మ (నేను నిర్వార్తించలేకపోతున్న క్రియలు) (Dont's)
 3. వికర్మ (నేను నిర్వార్తించకూడని క్రియలు) (Wrong doings)
- అనే భ్రమలు మనోవృత్తుల రూపంగా ఉదయస్తున్నాయి.

అందుచేత ఓ ఉద్ధవా!

1. మొట్టమొదట నీవు నీ ఈ ఇంద్రియములను శాస్త్రాలు సూచిస్తున్న సాధన రూపములైన ఉపాయములలో నియమించు.
2. క్రమంగా దృష్టులను పవిత్రం చేసుకుంటూ ఇంద్రియములను వశం చేసుకో.
3. క్రమక్రమంగా నీ దృశ్యసంబంధమైన (శబ్ద-స్వర్ణ-రూప-రస-గంధ సంబంధమైనవి) చిత్ర వృత్తులను క్రమబద్ధం చేసుకుంటూ వాటిని నిరోధించటం అలవరచుకో.
4. నాకు ఎదురుగా కనబడుతూ అనుభూతమగుచున్న ఈ జగదనుభవమంతా ఆత్మయందే - ఆత్మకు అభిన్నమై ఉన్నది - అను ఉత్తమ దృష్టిని పరిపుష్టం చేసుకుంటూ ఉండు.
5. అటుపై ఆత్మ పరమాత్మయందే అభిన్నరూపంగా ఉన్నది కదా - అనే అవగాహనను, తద్వావనను పెంపాందించుకో!
6. నీవు నన్ను పరమాత్మతత్వంగా గ్రహించి ఉపాసించు.

ఈవిధంగా నీ పరిమిత దృష్టులపై యుద్ధం ప్రకటించి జయించు. “కనబడేదంతా ఆత్మయందు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మయందు అభిన్నరూపమై ఉంది”. - అని గ్రహించిన తరువాత ఇక నీవు కోల్పోయిన దెక్కడుంటుంది? ఏమున్నది? క్రమంగా నీ యొక్క 1. నిశ్చయజ్ఞానము, 2. విజ్ఞానము - అనుభవజ్ఞానము పవిత్రమై నిశ్చలత్వము - పరమ పవిత్రత్వము సంతరించుకొనునుగాక!

భౌతిక దేహిత్వమును అధిగమించి -నేను ఆత్మస్వరూపుడను కదా! ఈ జిగత్తు నాయందున్నది. అంతేగాని, నేను జిగత్తులో వుండటమేమిటి?... అనే అవగాహనతో జీవాత్మత్వమునకు ఆవల వున్న పరమాత్మత్వమును సంతరించుకో! అప్పుడు జిగత్తు - తత్త జనితమైన విఫ్ఱుములు నీపట్ల వుండవు. కనిపించవు. (లేక) స్వభావ సిద్ధంగా అధిగమించబడతాయి. అప్పుడు ఆత్మానుభవతుష్టాత్ముడవే నీవు. అనగా, ఆత్మానుభవముచే సంతుష్టుడవై వుంటావు. సంసారమును జయించటం అంటే - దృశ్య-ద్రష్ట రూపములగు జిగత్-జీవాత్మలు నా పరమాత్మ తత్వమునందలి

అంతర్వ్యభాగ కల్పిత (అభిన్న) చమత్వారములే కదా అను అవగాహనతో ఒకానొక సంతృప్తిని, సమగ్రత్వమును, సంపూర్ణత్వమును సంతరించు కోవటమే నుమా!

ఉధవుడు : హే జగద్గురు! అట్టి పరమాత్మాపగాహన సంతరించుకొన్న వాడు ఇక విహిత - అవిహిత కర్మలను నిర్వర్తిస్తాడా? త్వజిస్తాడా?

శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ :

శ్లో ॥ దోషబుద్ధోభయాతీతో నిషేధాత్మ న నివర్తతే

గుణబుద్ధా చ విహితం న కరోతి యథా అర్థకః (అధ్యా 7, శ్లో 11)

శ్రీకృష్ణుడు: చిన్న పీలువాడికి ఇది పాపం! చేయకూడదు. ఇది పుణ్యం! చేయాలి- ఇటువంటివి ఏమైనా ఉంటాయా? అటువంటివేమీ లేకుండానే ఒక క్రీడలాగా ఆడుకోవడం మొదలైన ఆయా బాలాలీలా వినోదాలు ప్రదర్శిస్తాడు కదా! అట్లాగే ఆత్మానుభవతుష్టాత్ముడు కూడా! అతనిపట్ల విహితములు -నిషేధములు అనే ప్రతిపాదనలు ఆపాదించబడజాలపు.

గుణబుద్ధితో విహితములను అనువర్తించటం వుండదు. దోషబుద్ధి - భయములతో నిషేధముల నుండి విరమించటము వుండదు. లోకిక విశేషములైన, శాస్త్ర నిర్దేశములైన విహిత-అవిహిత-, విధి-నిషేధములు అతని ఆత్మదృష్టికి విఫుంతం కలిగించలేవు. అతని ఆత్మదృష్టి ఆ రెండింటినీ అధిగమించినదై వుంటుంది. ఆత్మదృష్టికి ఇదంతా వినోదమేగాని విషాదం కాదు.

మిత్రమా! ఉధవా! పరమాత్మను ఆశ్రయించువాడు ఈ విశ్వమంతా నా స్వరూపంగా గమనిస్తాడు. సర్వసహజీవులను పరమాత్మస్వరూపంగా సందర్శిస్తూ జ్ఞాన-విజ్ఞాన పూర్వకంగా సునిశ్చయుడై వుంటాడు. ఎక్కడెక్కడ ఏం చేస్తున్నా - చేయకున్నా, నా చుట్టూ తనతో సహి పరమాత్మ ప్రదర్శనా చమత్వారమే కదా! - అని నన్ను అర్థం చేసుకొన్నవాడై వుంటాడు. సర్వ జీవుల పట్ల స్వభావసిద్ధంగా సుహృత్త స్వభావుడై మెలగుతాడు. మరల అట్టివాడు భౌతిక దృష్టికి - ద్వితీయత్వానికి దిగిరాడు. సర్వదా అద్వితీయత్వం ఆస్వాదిస్తూ వుంటాడు. (సశేషం)

పెద్దల పండుగే మహాలయం

రచన: డా॥ కె.బి. రాజేంద్రప్రసాద్, ఎం.ఎ., పి.పోచ్.డి. (తాడిగడవ)

పర్యాము, పబ్బము, పండుగ సమానార్కాలు. ఉత్సవ సంకేతాలు. అనందంతో, ఆత్మ తృప్తితో నిర్వహించే ఉత్సవాలే పండుగలు. పైందవ సంస్కృతి సదాచారయుక్తమై, సంస్కార సంభరితమై, భక్తి ఆధ్యాత్మికతల సమీళితమై అలరుతూ సమాజాన్ని చైతన్యవంతం చేయడంలో ప్రముఖ పాతను పోషించడం విశేషం. పైందవ జాతి పండుగలలో పై నీతి, రీతి, అనుభూతులు కన్నిస్తాయి. సంఘజీవియైన మానవుడు తన సంతోషాన్ని, ఉత్సాహాన్ని తన వారితో, తన బంధువులతో, తన మిత్రులతో, చివరకు ఇరుగు పొరుగు వారితో పంచుకొంటాడు. పెంచుకొంటాడు. దైవసంబంధమైనా, దేవతా సంబంధమైనా, గ్రామ దేవతా సంబంధమైనా, మానవ సంబంధమైనా, ప్రాంతీయమైనా - చివరకు తన కుటుంబం వరకే పరిమితమైనప్పటికీ ప్రతి ఉత్సవాన్ని లేదా పండుగను పదిమందితో పంచుకోవడంలో సమైక్యత, సమత మమత మానవతల సౌజన్యానుశీలం వెల్లివిరిస్తుంది. మనవైన ఆచారాల సరళి, అనూచాసంగా వచ్చే సంప్రదాయాల విభూతి, విశిష్టమై విజ్ఞాన సుజ్ఞానాల దీప్తులు వెలికివస్తాయి. అనంతరం తరాల వారు తెల్పుకొని ముందుకు నడవడానికి వీలు కల్పుతుంది. వ్యక్తులకు, వ్యవస్థకు శుభశోభనాలను, మణ్యము, పురుషార్థులను అందించే పండుగలలో పితృపక్షంగా పిలచుకొనే భాద్రపద కృష్ణపక్షం మహాలయ అమావాస్య ప్రధానమైనది.

పితృదేవతల ఆరాధనకు, అర్పనలకు, అర్పణలకు అనువైన మేలయిన కాలం భాద్రపద కృష్ణపక్షం పాడ్యమి నుండి అమావాస్య వరకును గల పదిహేను రోజులు. మహాలయం అంటే గొప్పగా లయం కావడం. లీనం కావడం. ఆత్మ పరమాత్మలో కలవడం. అందునా వంశీయులు, లేదా తమవారు నిర్వహించే త్రాద్ధకర్మలు, తర్వణాలు,

పిండప్రదానాల ప్రభావంతో ఆత్మలు ప్రేతత్వం నుండి విముక్తిని పొందడం జరుగుతుందని పురాణాలు ఫలోషిస్తున్నాయి. కనుక మరణించిన పితృ దేవతలకని ఉద్దేశించిన పర్వదినాలే పితృపక్షం. నిజానికి సంవత్సరంలో 96 మార్గు పితృత్రాద్ధాలు పెట్టాలని పెద్దల హితవు. దేవతలు కూడా పితృదేవతల పూజలను కీర్తిస్తారు. కనుకనే దేవతారాధనలకన్న మానవులకు పితృసమారాధనం ముఖ్యం, శ్రేష్ఠం అంటారు. ప్రతి అమావాస్య పితృయజ్ఞానికి పాత్రమైందే. శుక్లపక్షం దేవతారాధనలకును, కృష్ణపక్షం పితృయజ్ఞాలకును ఆర్థమైనవని విజ్ఞల విశ్వాసం.

కని, పెంచి, పెద్ద చేసి, విద్యాబుద్ధులను చెప్పించి జీవితాన్ని ప్రసాదించిన ప్రత్యక్ష దైవాలు తల్లిదండ్రులు. వారికి వారి తల్లిదండ్రులు, వారికిని వారి తల్లిదండ్రులు ఇలా ఉన్న పితృదేవతల కారణంగానే మనం జీవన గమనాన్ని నేర్చుకొన్నాం. మరి మనం కూడా మన బిడ్డలకు ఒక ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతిని, ఒక భక్తి ప్రశ్నలతో కూడిన సదాచార నీతిని అందించాలి. ఇది కనీస ధర్మం. అందుకు మనం మన పితరులను గౌరవించాలి, పూజించాలి. వారికి పుణ్యక్రతువులను నిర్వహించాలి. అన్నదానాలు లేదా స్వయంపాక సమర్పణలు చేయాలి. అమావాస్య పితృ దేవతలకు ఎందుకు ప్రీతికరం? దానికి నిదర్శనంగా ఒక కథ కనిపిస్తోంది.

మనకు ప్రసిద్ధంగా ఏడు రకాలయిన పితృగణాలున్నాయట. వారిలో “అగ్నిష్టోత్తులు” అనేవారు ఒక గణం. వారి మానసపుత్రిక అచ్చేద. దివ్యశక్తి సంపన్చురాలు. ఆమె “మావసుదు” అనే పితరుని చూచి మోహించి, కామాద్రేకానికి లోనైంది. అందుకు పితృదేవతలు ఆమెను కోపంతో శపించారు. ఆమె నల్లబడింది. అనంతరం వారికి ఆ అచ్చేదపై కోపం చల్లారి, జాలి కల్గింది. మావసుని పొందలేని అచ్చేదను అమావాస్య అని, ఆ మావసు పుత్రికపైగల ప్రీతితో అమావాస్య రోజునే తమ తమ వారి గృహాలకు పితృదేవతలు వస్తారట. తమ వంశీయుల నుండి పిండ ప్రదానాలు, తర్వణాలను వాంచిస్తారట. మనం

వారి కోరికలను తీర్చితే, మనల్ని మన పితృదేవతలు దీవించి వెళ్తారట. అలా కాని యెడల శాపాలను ఇచ్చి, తమ దొర్ఘాగ్యాన్ని నిందించుకొంటూ వెళ్తారట. కనుక తప్పక పితృకర్మలు చేయాలని గరుడ పురాణం సెలవిస్తోంది. మహా భారతంలో భీష్మ పితామహుడు ధర్మరాజుతో

క ॥ అమవసనమవసన బిత్తుయ

జ్ఞముఁ దగఁ బిండ ప్రదాన సహితముగా భ
క్రిమెయిం జేయునతడు ని
త్యము జేసిన వాడయగు సమంచిత చరితా !

సమున్సుతమైన నడవడిక గల ధర్మరాజా! ప్రతి అమావాస్య దినమునకు పిండ ప్రదానాలతో కూడిన పితృయజ్ఞం భక్తి ప్రపత్తులతో చేసినవాడు, నిత్యమూ అనగా అన్ని రోజులు పితృ యజ్ఞం చేసిన వాడవుతాడు!! అని వివరిస్తాడు. నిజమే, భాష, బుధి, వివేకం, అనంత సాహిత్యం భగవంతుడు మానవునకు అందుబాటులోనికి తెచ్చాడు. ఇచ్చాడు. తద్వారా ప్రతి వ్యక్తి పంచమహయజ్ఞాలు నిర్వహిస్తాండాలి. అవే దేవయజ్ఞం, పితృయజ్ఞం, భూతయజ్ఞం, మనుష్యయజ్ఞం, బ్రహ్మయజ్ఞం. క్రతువులు, హోమాల ద్వారా హవిస్సును దేవతలకర్మించడం దేవయజ్ఞం. పితృదేవతలకు తర్పణాలర్పించి, పిండ ప్రదానాలు నిర్వహించి, ఆ సందర్భంగా వేద విదులయిన విప్రులకు భోజనం లేదా స్వయం పాకాలు సమర్పించడం పితృయజ్ఞం. ప్రాణులకై బహిర్భేశంలో బలియన్నం సమర్పించడం భూతయజ్ఞం. అతిధి అభ్యాగతులను ఆదరించి, అన్నం పెట్టడం మనుష్యయజ్ఞం. వేదపరనం, పారాయణం, వేదజ్ఞానాన్ని ఆర్జించడం, పంచడం, ప్రబోధించడం బ్రహ్మయజ్ఞం. వీనిలో పితృయజ్ఞం ప్రతి వ్యక్తి చేస్తానే యుండాలి. అలాగే బ్రహ్మచర్యంతో బుషి బుణాన్ని, యజ్ఞాలతో దైవ బుణాన్ని, సంతాన సాభాగ్యంతో పితృ బుణాన్ని మానవుడు తీర్చుకోవాలి. కనుక ప్రతి మానవుడు పితృదేవతల పూజలను చేయవల్సిందే.

అయితే పితృ దేవతలంటే ఎవరు? ఎంతమంది? బిడ్డలే లేకపోతే

ఎలా? పితృ తర్పణాలకు కొడుకులేనా అర్థాలు. కూతుళ్ళు, మనుషులు అర్థాలు కారా? ఇలాంటి ప్రశ్నలకును సమాధానం మనం చెప్పుకోవాలి. పితృ దేవతలు ఐదుగురు 1.అమృనాస్నలు, 2.తాత నాయనమ్మలు, 3.ముత్తాత ముత్తమ్మలు, 4.తల్లిదండ్రియైన తాత అమృమ్మలు. 5. ఇంక మన ఆత్మియులైన పెద్దలు. ఇంక బిడ్డల దగ్గరకు వస్తే కొడుకులు లేదా కూతుళ్ళు ఎవరైనా అర్థాలే. అయితే శుచిత్వం ముఖ్యం. కొడుకులు లేనప్పుడు కూతురు బిడ్డలు సిద్ధమైతే అది మరింత పుణ్యం చేసినవారికి, చేయించుకొన్నవారికిని. ఇంక బిడ్డలే లేకపోతే, పరిపాలకుడైన రాజునకు పురాణాలు ఆ అవకాశం ఇవ్వడం జరిగింది. బిబ్రువాహనుడు అలా తన రాజ్యంలో బిడ్డలు లేకుండా చనిపోయిన వారికి, తానే బిడ్డయై శ్రాద్ధకర్మలు నిర్వహించి, ప్రేతత్వం నుండి వారికి విముక్తిని కల్గించడం విశేషం. ఈ సందర్భంగా మరొక విశేషమేమంటే చనిపోయిన మన పితరులకు, మరణపు తిథి, నక్కత్రాలను బట్టి ఈ శ్రాద్ధకర్మలు నిర్వహిస్తాం. కాని మహాలయ అమావాస్య, పితృపక్షంలో సామూహిక శ్రాద్ధకర్మలు నిర్వహిస్తారు. మన పితృదేవతలు, మన బంధువర్గంలో మరణించినవారు, మన మిత్రులు, అనుయాయులు తరఫున వారందరకును సామూహికంగా ఈ శ్రాద్ధకర్మలు నిర్వహిస్తాం. అయితే ఈ తర్పణాలలో దర్శలు, సువ్యల ప్రాధాన్యతలను మరువరాదు. సవ్యలు నల్లనయ్య కృష్ణయ్య దేహం నుండి వచ్చినవట. దర్శలు పరమ పవిత్రతను ఆపాదించేవట. అలాగే అర్థాలైన శ్రేత్రియులకు అన్నదానం కూడా విధిగా చేయాలి.

ఈ పితృకర్మలలో అగ్నికి ముందుగా హామం చేయాలి. ఆ తరువాతే పితృదేవతలకు పిండ ప్రదానాలు. అగ్నికి, సోమునకు భూగా లివ్వకుండా పిండ ప్రదానం చేస్తే పితరులకు, అర్పించిన వారికిని మంచిగా ఉండడని గుర్తించాలి. దశమి, ఏకాదశి, ద్వాదశి, అమావాస్యలు పితృకార్యాలకు ప్రశస్తాలు. చతుర్దశి నిషిద్ధమని దైవజ్ఞుల సలహా. అన్నదానానికి అర్థాలయిన పంక్తిపాపనులనే ఆహ్వానించాలి.

ప్రస్తుతం కాలం వేగం అంటాం. కాని కాలం ఎప్పుడూ ఒకే రకంగానే యుంటోంది. మానవ మనస్తత్వాలే వేగంతో పరుగులు పెడుతున్నాయి. సదాచార దూరులవడం గమనిస్తున్నాం. మనం మన బిడ్డలకు ఇవ్వవల్సింది భూములు, సామ్యులు, ధనం మాత్రమే కాదు. వారసత్వపు సంప్రదాయ సంపదను ఇవ్వాలి. మన సంస్కృతి సమున్న తిని వారికి తెల్పాలి. మన తరువాత వారు బ్రతుకవలసిన రీతిని, నీతిని తెలియ చెప్పాలి. ఊహల్లో జీవించడం కాదు నేర్వవల్సింది. నిజంలో బ్రతకడం. హేతువాదం కాదు కావల్సింది హితవాదం. మానవతా ధర్మం. మానవీయ ధృక్పథం. మంచిని పంచడం. మంచిని ఎంచుకోవడం, మంచిదారిలో నడవడం. వంచనను ఎఱగడం. రాముడు, కృష్ణుడు మాధవుడైనా మానవ ధర్మశాశ్లేఖన్ని వారి చరితలో చరిత్రలో ధరిత్రిపై ఆవిష్కరించారు. వారి మాటలను, మనుగడలో చూపిన ధర్మాన్ని గ్రహించాం. ముందుకు నడుధ్యాం. పండుగల పరమార్థాన్ని పదిమందికి పంచుదాం. మన పెద్దలకు తృప్తిని, సంతృప్తిని మన పూజల ద్వారా, కర్తవ్య కర్మల ద్వారా కల్పించాం.

శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమంలో భాగవత సదస్సు

శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమ రెండవ భాగవత సదస్సు 20-8-2018వ తేది నుండి ప్రారంభమైనది. పూజ్యశ్రీ పరమాత్మానందగిరిస్వాములవారు ప్రతిరోజు ఉదయం 9 గం॥ నుండి 10-30 వఱకు, సాయంకాలం 6 గం॥ల నుండి 8-30 గంటల వరకు ద్వీతీయ స్నానమై ప్రవచన చేశారు. శ్రోతలందరు చాలా ఆనందించారు.

నాల్గవ భాగవత సదస్సు 21-10-2018వ తేది నుండి 27-10-2018 తేది వరకు జరుగున్నది. ఇందు చిన్నయారణ్యాధిపతులు పూజ్యశ్రీ శీలానందసరస్వతి స్వామినివారు నాల్గవ స్నానం పురంజనో పొఖ్యానమై ప్రవచన చేయనున్నారు. అందరికీ ఆహ్వానము.

శీ ముదాంగ్ర మేహే భాగవతము వచనానువాదం- ద్వీతీయస్నానం

- ఆచార్య జక్కుంపూడి మునిరత్నం (తిరువతి)

మోక్షదీక్ష :

మ. ఒకరై పెక్కరునై విచిత్రకరణిన్ ఒప్పారు బ్రహ్మందమై ప్రకటంబై ప్రకటంబుగా కెవరికిన్ భాసిల్లు సత్తత్తమై సకలుండై అజ్ఞదైజ్ఞదై వెలుగు విశ్వాత్మన్ వికుంఠాధిపున్ శుక సంకీర్తిత దివ్య వైభవని భూశోకాంతకున్ గౌత్మేధన్ శౌనకుడితోబాటు మహర్షులంతా వింటుండగా సూతమహర్షి మళ్ళీ చెప్పసాగాడు.

“ప్రాయోపవేశానికి సిద్ధపడిన పరీక్షిత్తుకు శుకమహర్షి ఈవిధంగా చెప్పాడు.”

“రాజా! ఈ లోకంలో తెలుసుకోవలసిన విషయాలెన్నో ఉన్నాయి. వాటన్నిటీలోనూ నువ్వు అడిగిన మోక్ష విషయం చాలా గొప్పది. ఎంతో ముఖ్యమైంది కూడా. అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైంది కూడా ఆదే. మానవులు తమ శరీరాలు, భార్యాబిడ్డలూ, బంధువులూ, పశువులూ, ఇతర సిరిసంపదలూ శాశ్వతమని భావిస్తారు. ఈ నమ్మకంతోనే కాపురాలు సాగిస్తారు. కడకు వ్యర్థంగా కన్నమూస్తారు. ప్రతివారికి ఇది తెలిసినప్పటికీ ఏమీ తెలియనట్టే ఉండిపోతారు. ఇది సరికాదు. మోక్షం కోసం ప్రయత్నించడం ఎంతైనా అవసరం. మోక్షమే పొందదగింది.

మోక్షమార్గంలో పయనించేవారికి ఆరాధించదగ్గవాడు మహావిష్ణువు మాత్రమే. సాంఖ్యయోగం ద్వారాగాని, ధర్మానుష్టానం ద్వారాగాని హరిస్వరణ చెయ్యాలి. మరణ కాలంలోనైనా మహావిష్ణువును తలచుకోవాలి. పుట్టినందుకు

ప్రయోజనం ఇది మాత్రమే. నిర్వల బుద్ధి కలవాళ్ళు కర్తవ్యకర్తవ్యాల జోలికి పోకుండా మాధవుడి గుణాలనే మననం చేస్తూ ఉంటారు.

ద్వాపరయుగంలో మా తండ్రి నాచేత భాగవతం చదివించాడు. నేను కూడా పరబ్రహ్మ మీద మనస్సు లగ్గుం చేసి దాన్ని చదివాను. భాగవతాన్ని చదవడం వల్ల భవబంధాలు నశిస్తాయి. మోక్షం సిద్ధిస్తుంది. విష్ణువును సేవించాలనే బుద్ధి వికసించి విస్తరిస్తుంది. నువ్వు విష్ణు భక్తుడిని. కాబట్టి నేను చదివిన ఆ భాగవత తత్త్వాన్ని నీకు వినిపిస్తాను. విమలచిత్తంతో విని తరించు. వివేకం లేనివాడు సంసారంలో పడి కొట్టుమిట్టడుతూ సంవత్సరాలకు సంవత్సరాలే గడిపేస్తూ ఉంటాడు. విష్ణువును గురించి ఏమాత్రమూ తెలుసుకోడు. అసలు పట్టించుకోడు. అలాంటివాడు మోక్షాన్ని ఎప్పటికీ పొందలేదు. క్షణకాలమైనా శ్రీహరి నామాన్ని స్ఫురిస్తే చాలు అది మోక్షాన్ని అవలీలగా అనుగ్రహిస్తుంది.

శకమహర్షి మాటలను బట్టి అన్నిటికన్నా మోక్షమే అధికమని అవగతమౌతుంది. సగటు మానవుల జీవన విధానం బోధపడుతుంది. అజ్ఞానుల స్థితి స్ఫురిస్తుంది. మోక్షమార్గంలో పయనించేవారికి శ్రీహరి మాత్రమే శరణ్యుడని సృష్టమౌతుంది. అవసానకాలంలో హరిని స్ఫురించాలని బోధపడుతుంది. అవసాన కాలంలో తనను స్ఫురించేవారు తననే చేరుకోవడం తథ్యమని శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీత రివ అధ్యాయం రివ శోకంలో తెలియజేయడం ఇక్కడ అనుసంధేయం.

‘ అన్తకాలేచ మామేవ
స్వరస్ముక్త్వ కలేబరమ్ ।
యుః ప్రయాతి సమద్వాపం
యాతి నాస్త్ర్యిత సంశయః॥ ’

ఎవడు మరణ కాలములో కూడ నన్నే స్ఫురిస్తూ శరీరాన్ని విడుస్తాడో అతడు నా స్వరూపాన్నే పొందుతాడు. దీనిలో సందేహానికి తావే లేదు. అలా

అవసానకాలంలో హరిని స్ఫురించేందుకు బాల్యమాదిగా తమను ఆయత్తపరచుకోవాలని స్ఫురిస్తుంది. భాగవతమే చదవదగిన గ్రంథమని, దాన్ని చదవడం వల్ల మోక్షం కరతలామలకమౌతుందని తేటపడుతుంది.

సార్వభౌముని సాహసం

“కురువంశ రాజేంద్రా! ఈ సంగతి విను. పూర్వం ఖట్టాంగుడనే రాజు ఉండేవాడు. అతడు ఏడు ద్వీపాలను చక్కగా పరిపాలించేవాడు.

ఒకప్పుడు దేవతలకూ, రాక్షసులకూ యుద్ధం వచ్చింది. రాక్షసుల చేతుల్లో దేవతలు చిత్తుగా ఓడిపోయారు. ఖట్టాంగుణ్ణి గురించి తెలుసుకొని ఆయన దగ్గరకు వచ్చారు. యుద్ధంలో తమకు సహాయం చెయ్యమని ప్రాథేయపడ్డారు. రాక్షసుల పీడ విరగడజేసి పుణ్యం కట్టకొమ్మన్నారు.

ఖట్టాంగుడు అంగీకరించాడు. వారితోబాటు స్వర్గానికి వెళ్ళాడు. దానవ రాజులతో భీకరంగా యుద్ధం చేశాడు. వాళ్ళందర్నీ హతమార్చాడు. దేవతలు సంతోషించారు. వారికి కృతజ్ఞతాభావం కలిగింది. ఏదైనా వరం కోరుకొమ్మన్నారు. ఖట్టాంగుడు తనకు వరమేదీ వద్దన్నాడు. అయితే తన ఆయుష్మ ఎంత ఉండో చూసి చెబితే చాలన్నాడు.

పరిశీలిస్తే అప్పటికి ఖట్టాంగుడి ఆయుష్మ ముహూర్తకాలం మాత్రమే మిగిలి ఉంది. దేవతలు రాజుకు ఆ సంగతి తెలియజేశారు. ఖట్టాంగుడు వెంటనే విమానమెక్కి భూలోకానికి బయలుదేరాడు.

తన రాజ్యానికి వచ్చిన ఖట్టాంగుడు తీవ్ర వైరాగ్యాన్ని అవలంబించాడు. భార్యాపీల్లలనూ, సిరిసంపదలనూ పరిత్యజించాడు. అన్ని రకాల వ్యామోహోలకూ స్ఫుస్తి చెప్పాడు. ఏకాగ్రచిత్తంతో గోవింద పదార విందాలనే స్ఫురించాడు. రెండు ఘుసియల్లోనే మోక్షాన్ని పొందాడు.

మహారాజా! నీకు మరణం రావడానికి ఇంకా ఏడు రోజులు వ్యవధి ఉంది. కాబట్టి భయపడవలసిన పనిలేదు. మరణకాలం సమీపించినవాడు భయాన్ని పరిత్యజించాలి. అన్నిటి మీద వ్యామోహోన్ని విడిచిపెట్టాలి. గృహాన్ని పరిత్యజించి ఏకాంత ప్రదేశం చేరుకోవాలి. అక్కడ పవిత్ర నదుల్లో స్నానం

చెయ్యాలి. శాస్త్రం విధించినట్లు దర్జులూ, జింక చర్చమూ, వప్పుమూ పరచుకొని కూర్చోవాలి. ఉచ్ఛాస నిశ్శోసాలను వశపరచుకోవాలి. తరువాత ఇంద్రియాలనే గుర్రాలను మనస్సునే కళ్యంతో బుద్ధి అనే సారథి ద్వారా నిగ్రహించాలి. బలిష్ఠమైనకర్మబంధాల్లో చిక్కి నిరంతరమూ ఊగిసలాడే మనస్సును ప్రజ్ఞాబలంతో నిర్ణయించాలి. దాన్ని భగవంతుడి మీద నిశ్చలంగా నిలపాలి. పరబ్రహ్మ బీజమైన ప్రణవాన్ని సృరించాలి. విష్ణుదేవుడి అవయవాలను క్రమంగా ధ్యానించాలి. ధారణతో సకల మాలిన్యాలను సమయంప జేసుకోవాలి. ధారణను అవలంభించినవాడు విష్ణు పథాన్ని చేరుకోగలడు. మోక్షమతనికి కరతలామలకమే.”

దేవతలకు సహాయం చేయడానికి ఖట్టాంగుడు వెళ్ళడాన్ని బట్టి పూర్వపు రాజులు దేవతలకు కూడా సహాయం చేసే పాటి బలపరాక్రమాలతో భాసిల్లేవారని తెలుస్తూ ఉంది. ముచికుందుడు, కక్కత్పుడు, అర్జునుడు మొదలైన రాజులు కూడా దేవతల సహాయార్థం వెళ్ళడం ఇకడ్డ గుర్తుచేసుకోదగి ఉంది. దేవతలు ఇప్పోజూపిన వరాలను తిరస్కరించడం, తనకు ఆయుష్మ అట్టే లేదని తెలుసుకొని భూలోకానికి వచ్చి అన్నిటినీ పరిత్యజించి గోవింద చింతనాసక్కడై మోక్షాన్ని పొందడం ఖట్టాంగుడి ఉదాత్త వ్యక్తిత్వానికి ఉదాహరణ. ముహూర్తకాలమంటే 12 క్షణాలు. రెండు ఘడియలు, 48 నిమిషాలు. వ్యాస పుత్రుడి మాటలను బట్టి అవసాన కాలంలో అవలంభించవలసిన కర్తవ్యం అవగతమవుతుంది. విష్ణుధారణ ధ్యానాలు విశిష్ట మోక్షహేతువులని విదితమౌతుంది. అష్టాంగ యోగంలో ధారణ నెవ అంగం. ధ్యేయ పదార్థాన్ని మనస్సులో ధరించడమే ధారణ. విష్ణుదేవుడి రూపాన్ని గాని, ఆయన వివిధావయవాలను గాని నిరంతరమూ మనస్సులో ధరించడమే సరియైన ధారణ అని శుకుమహర్షి మాటలను బట్టి గ్రహించవచ్చు.

గృహవైద్యం : 5.మి.లీ నువ్వుల నూనెలో ఒక లవంగాన్ని నలగ కొట్టి వేసి వెచ్చ చేసి చల్లార్చిన నూనెను 2, 3 చుక్కలు చెవిలో వేసుకొంటే చెవిపోటు తగ్గుతుంది.

రక్షాబంధన్

శ్రావణ మాసంలో శ్రవణసక్షత్రంతో కూడిన పూర్ణిమను శ్రావణ పూర్ణిమ అంటారు.

శ్రావణపూర్ణిమ ‘రాష్ట్రి పూర్ణిమ’గా ‘రక్షాబంధన్’గా భారతదేశంలో ప్రశస్తి చెందింది. ఆంధ్రాలు దీనిని ‘జంధ్యాల పూర్ణిమ’ అంటారు. తమిళులు దీనిని ‘పూనల పున్నమి’ అంటారు. మహారాష్ట్రలు ‘నార్లీపూర్ణిమ’ అంటారు. శ్రావణ పూర్ణిమనాడు స్త్రీలు, పురుషులకు రక్ష కట్టడం వలన దీనికి ‘రక్షాబంధన పూర్ణిమ’ అని పేరు వచ్చింది.

శ్రావణం మాసంలో చాలా పండుగలు వస్తాయి. శ్రీకృష్ణభగవానుని జన్మాష్టమీ, విద్యాధిదేవతయైన హయగ్రీవులజయంతి, వైశాసనసాగమ మూల పురుషుడైన విభునసమహర్షి జయంతి, మున్సుగునవి ఈ మాసంలోనే రావడంతో శ్రావణ మాసం ప్రసిద్ధికింది. ఈ మాసంలో గృహనిర్మాణం చేపడే ‘బృత్యులాభ’ మని మత్స్యపురాణంలో వుంది. ఈ మాసంలోనే తిరుమలలో శ్రీవారికి పవిత్రోత్సవాన్ని వైశాసనస్వాములు మహావైభవంగా నిర్వహిస్తారు.

శ్రావణ పూర్ణిమనాడు చంద్రుడు అన్ని కళలతో పూర్ణాడై ఉంటాడు. అన్ని పూర్ణిమలకంటే శ్రావణ పూర్ణిమ ‘ఉపాకర్మ’, ప్రశస్తి చెందింది. **ఉపాకర్మ :** ఉపాకర్మ వేదాధ్యయనానికి సంబంధించిన సంస్కరం. దీనినే ఉపనయనం అంటారు. ఆనాటి నుండి వేదాన్ని అధ్యయనం చేయడం ఉపాకరణం.

బ్రిహ్మచారులు శ్రావణపూర్ణిమనాడు నూతన యజ్ఞాపవీతం ధరించి, వేదాధ్యయనం ప్రారంభిస్తారు. గృహస్తలు తాము అధ్యయనం చేసిన మంత్రాలు వీర్యవంతం కావడానికి కొత్తజంద్యాలను ధరించి, విశేషంగా గాయత్రీ మంత్రాన్ని జపిస్తారు. వేద మంత్రాల సృష్టి, దర్శనానికి బుఫుల అనుగ్రహాన్ని పొందడం ఉపాకర్మలోని ప్రధానాంశం. శ్రావణ పూర్ణిమ వేదాధ్యయనానికి ప్రారంభానుకూలదినంగా, ధారణాధ్యయనదినంగా (ధారణకోసం ఆవృత్తి చేసేదినం). అధ్యయనలోపప్రాయశ్శీత్తదినంగా కూడా చెప్పబడింది.

దేవతారాధన : శ్రావణపూర్ణిమ నాడు సప్తరిష్ట్రాజ జరుగుతుంది. బుఫులు మంత్రద్వష్టలు, వారి దయవల్లనే మనకు వేద విజ్ఞాన లభించింది. వారు ధర్మశాస్త్రనిర్మాతలు. ధర్మపాపోధకులు. వారిబుణాన్ని తీర్చుకోడానికి

ఈ సప్తర్షిపూజ. బుధుల సంవదలకు వారసులమైన మనం కనీసం సంవత్సరానికి ఒక్క రోజ్జునా వారికి ఇష్టమైన శ్రావణపూర్ణిమనాడైనా స్వరించక పోతే బుధిబుణగ్రస్తులం అవుతాము. శైవ పురాణాలు శ్రావణ పూర్ణిమలో జున శివణ్ణి పూజించి, దానం చేస్తే శాశ్వతశివలోకం ప్రాణిస్తుందని చెప్పున్నాయి. పూర్ణిమనాడు జరిపే నాగపూజలు అపూర్వ శక్తులను ప్రసాదించి, రక్షిస్తాయని పెద్దల మాట.

రక్షాధారణం : రక్ష (రక్ష) అంటే రక్షణ, రక్షణకై ధరించే సూత్రాదికంకణం రక్ష అనబడుతూంది. రక్షగా నిలచేది, రక్ష కల్పించేది గనుక ‘రక్ష’ అనబడింది. దానినే ‘రాభీ’ అంటున్నాం. దానిని కుడిముంజేతికి ధరించినచో ఆ రక్షలోని శక్తి, మనకు అశుభాన్ని తొలగిస్తుంది. శ్రావణపూర్ణిమనాడు అపరాహ్నంలో గాని, సాయంకాలం చీకటిపడే వేళలోగాని, రక్షాధారణం చేయాలనే, అన్ని కులాలువారూ రక్ష కట్టుకోవాలనే, శాస్త్రం చెబుతూంది.

రక్షాధారణసమయంలో ఈ క్రింది శ్లోకాన్ని తప్పక పరించాలి.

యేన బద్ధో బలీరాజా దానవేంద్రో మహాబలః ।

తేన త్వా మఖిబధ్మామి రక్షే! మాచల మాచల ॥

ఓ రక్ష! మహాబలవంతుడూ, రాక్షస రాజు అయిన బలిచక్రవర్తిని బంధించినావు. కనుకనే నేను నిన్ను ధరిస్తున్నాను. స్థిరంగా ఉండు అని దీని అర్థం. శ్రావణపూర్ణిమనాడు రాభీ కట్టడం ఆనేది తల్లి బిడ్డకు రక్ష కట్టడం, భార్య భర్తకు రక్ష కట్టడంతో ప్రారంభమై నేడు సోదరి సోదరునికి రక్ష కట్టడం వఱకు వచ్చింది. నేడు ఏ ట్రీ అయినా తనకు పరిచయమున్న పురుషునికి సోదరభావంతో రాభీ కట్టడం, రాభీ పంపడం, దానిని తీసుకొనిన పురుషుడు ఆమెను సోదరిగా భావించి, బహుమతులు ఇవ్వడం ఆచారంగా పరిణమించింది. శ్రావణ పూర్ణిమనాడు కామక్రోధాదులు ఏడి, పవిత్రభావాలతో, భగవంతుణ్ణి నిష్ఠామంగా సేవించాలనే తలంపుతో, సద్గుణాలను వృద్ధి చేసుకోవాలనే ఆకాంక్షతో, మంగళప్రదమైన పసుపుతో కూడిన రక్షను ధరించాలి. భగవంతుని అభిషేక తీర్చాన్ని భక్తితో స్వీకరించాలి.

అభ్యుదయంకోసం, విజయశక్తికోసం, మంత్ర పూర్వకంగా జరుగుతున్న ఈ “రక్షాధారణ” సంప్రదాయం ఎంతో సనాతనమూ, పవిత్రమూ అయిన సదాచారం! (దా॥ పమిడికాల్వ చెంచు సుబ్బయ్యగారి వ్యాసం అధారంగా)

వార్తలు

(01). జూలై 23వ తేది ఆషాఢ శుద్ధ వికాదశి నాడు సద్గురు మహార్షి మలయాళ స్వాములవారి ఆరాధన శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమంలో జరిగినది. పరమ గురుదేవులు శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారికి ఆరోజు షోడశోపవార పూజ జరిగినది. ఆత్మవాసులందరు స్వామికి పూజ చేశారు. ప్రసాదవితరణ జరిగినది.

(02). ఇ.సి.ఎల్లో ఇంజనీరుగా పనిచేసి విశ్రాన్తి నోంది కొన్ని సంవత్సరాలుగా జిజ్ఞాసువులకు శంకరుని అద్వైతం బోధిస్తుండిన బ్రహ్మలీ వేదాస్తం ఈశ్వరప్రసాద్ గారికి ఆషాఢపౌర్ణమి నాడు 27-7-2018వ తేది శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమ వీరాధిపతులు పూజ్యలీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు సన్మానం ఇచ్చినారు. ఈ కార్యక్రమము శాస్త్రరీత్యా త్రయాహ్నికంగా జరిగినది. పౌర్ణమి రోజు ఉదయం శ్రీ ప్రసాద్గారికి సన్మానం ఇవ్వబడింది. వీరాధిపతులవారు వారికి సన్మానయోగపట్టా నామము శ్రీ సర్వత్యానందగిరి స్వాములవారు అని పెట్టారు. పూజ్యలీ సర్వత్యానందగిరి స్వాములవారు శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమ బ్రహ్మవిద్యా పాఠశాలలో “వివేక చూడామణి” పారం చెప్పున్నారు.

(03). 27-7-2018 పౌర్ణమి నుండి 2-8-2018 సాయంకాలం వరకు ప్రథమ భాగవత సద్గుర్లో శ్రీనివాస రామదాసుగారు ప్రతిరోజు ఉదయం 9 గం॥ల నుండి 10-30 గం॥వఱకు శ్రీ శుక్రబ్రహ్మశమంలో, ప్రతిరోజు సాయంకాలం 6 గం॥ నుండి 7-30 గం॥ల వఱకు శ్రీకాళహస్తి పట్టణంలోని వరదరాజస్వామి దేవాలయ ప్రాంగణంలో ప్రథమ స్ఫురథంపై ప్రవచన చేశారు. పట్టణ ప్రజలు చాల అనందించారు.

(04). 5-8-2018 తేది ఆదివారం తిరుపతి శ్రీ రామకృష్ణ మిషన్ ఆత్మవార్షికోస్తవంలో పూజ్యలీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు పాల్గొని ఉదయం ప్రవచన చేశారు.

(05). 19-8-2018 తేది ఆదివారం తిరుపతి రూర్లో మండలం పుదిపట్ల గ్రామంలోని శ్రీరామకృష్ణ సేవాత్మక వార్షికోస్తవంలో పూజ్యలీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు అధ్యక్షత వహించి ప్రవచన చేశారు.

(6). ఆత్మవార్షికి అసుప్రతిలో జూలై నెలలో ఓ.పి విభాగంలో 1326 మందికి కంటి పరీక్షలు, చికిత్సలు చేయబడినవి. 98 మందికి కంటి పొరలు తీసి కళలో లెన్సు అమర్చబడినవి. 11 మందికి యాగ్ లేజర్ చికిత్సలు జరిగినవి.